Sfânta cuvioasă Elisabeta, făcătoarea de minuni din Constantinopol şi Sfântul mucenic Sava Stratilat

(24 aprilie)

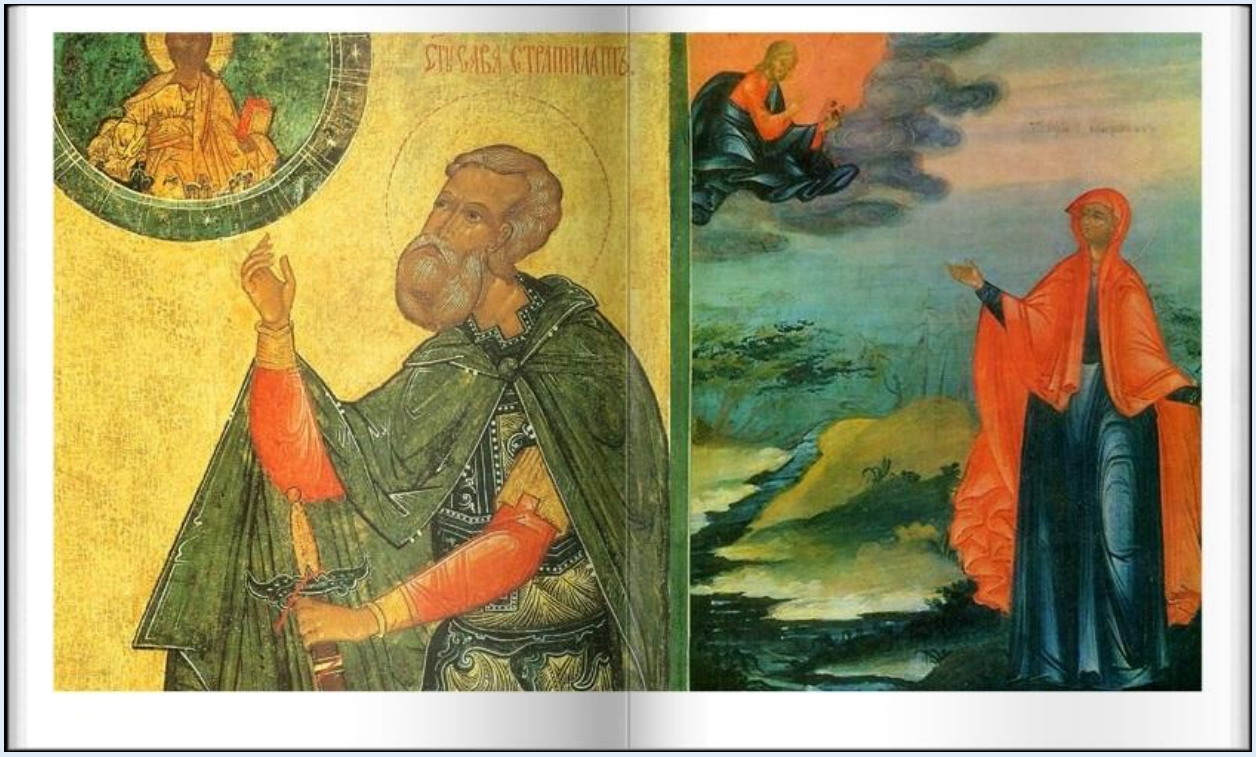

Sfânta Elisabeta din Constantinopol sau Elisabeta făcătoarea de minuni a fost o cuvioasă maică care a trăit la Constantinopol în secolul al V-lea. Cuvioasa Elisabeta a fost dăruită de Dumnezeu părinților ei, creștini pioși și nobili din Iracleea Traciei, prin mijlocirea minunată a Sfintei muceniţe Glicheria (prăznuită la data de 13 mai). Sfântul Sava Stratilatul a fost un mucenic creștin în timpul persecuției din vremea împăratului Aurelian (270-275). Prăznuirea lor în Biserica Ortodoxă se face la 24 aprilie.

Index

În această lună (aprilie), ziua a douăzeci şi patra - Sfântul mucenic Sava Stratilat şi prea cuvioasa maica noastră Elisabeta, făcătoarea de minuni (Minei) 3

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Sava Stratilat 22

Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă Elisabeta, făcătoarea de minuni ... 29

Acatistul Sfintei cuvioase Elisabeta 37

Imnografie 48
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea cuvioasei Elisabeta, făcătoarea de minuni 49
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Sava Stratilat şi a celor împreună cu dânsul, şaptezeci de ostaşi 51
Sinaxar 24 aprilie 53
Proloagele din 24 aprilie 59
Noul sinaxar al Bisericii Ortodoxe - Cuvioasa maică Elisabeta, vindecătoarea 65
Sfânta cuvioasă Elisabeta făcătoarea de minuni din Constantinopol, Turcia (24 aprilie) 67
Orthodoxwiki - Cuvioasa Elisabeta din Constantinopol 69
Orthodoxwiki - Sfântul Sava Stratilatul 72
Mănăstirea "Sfânta Elisabeta" din Cluj-Napoca.....74
Icoane.....80

În această lună (aprilie), ziua a douăzeci şi patra - Sfântul mucenic Sava Stratilat şi prea cuvioasa maica noastră Elisabeta, făcătoarea de minuni (Minei)

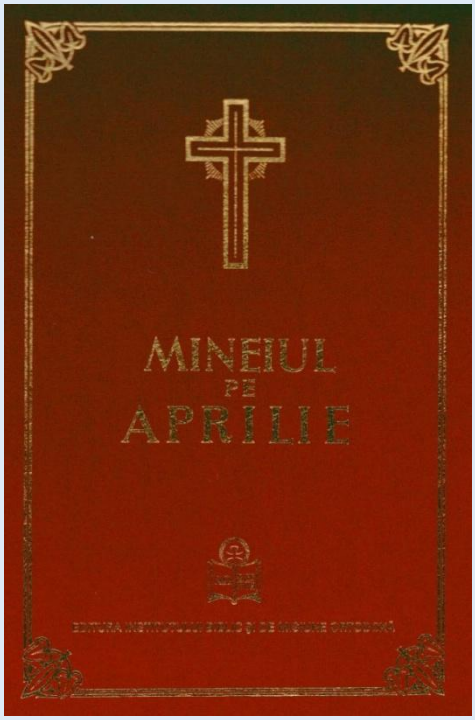

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6 ale mucenicului 3 şi ale cuvioasei 3.

Stihirile mucenicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Voievod nebiruit, viteaz pătimitor, şi luminător a toată lumea te-ai arătat, cu răsăriturile nevoinţelor tale luminând marginile, şi gonind întunericul dracilor, mare Savo, înfrumuseţarea mucenicilor, împreună moştenitorule cu sfinţii cei fără de trupuri şi rugătorule pentru sufletele noastre.

În temniţă închizându-te şi cu foc arzându-te, şi cu multe munci chinuindu-te, şi fiind întins pe lemn şi de ger chinuindu-te, şi cu multe bătăi rănindu-te, şi primind cu osârdie sfârşitul cel fericit în ape, ai rămas neclintit.

Tânăr frumos ai fost prea bogate, de care pururea toţi se mirau, şi fără frică te-ai apropiat către ostenelile chinuirii, cu nevoinţele tale cele mari şi sfinţite, ridicând biruinţă asupra tuturor vrăjmaşilor. Pentru aceasta întru laude cu bucurie te cinstim pe tine, vrednicule de minune.

Stihirile cuvioasei, glasul al 8-lea:

Podobie: Mucenicii Tăi Doamne...

Petrecând cu răbdare ostenelile sihăstriei, ai primit darul, maică cinstită; a goni bolile sufleteşti şi trupeşti, a depărta duhuri prin Dumnezeiescul Duh; a părtini tuturor, celor ce sunt în scârbe. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, cere-ne tuturor sănătate şi mare milă.

Ţărâna moaştelor tale izvorăşte vedere orbilor, şi vindecare tuturor bolilor, celor ce cu credinţă se apropie şi cer ajutor de la tine maică Elisabeta, vrednică de minuni. Pentru aceea prin rugăciunile tale cere tuturor sănătate şi mare milă.

Nevoitu-te-ai pentru blândeţe, pentru credinţa cea ortodoxă, pentru dragostea cea către Domnul, şi pentru cea către aproapele fericită de Dumnezeu cinstită. Pentru aceea s-a odihnit peste tine darul cel dumnezeiesc al Duhului, maică Elisabeta. Drept aceea, prin rugăciunile tale dă-ne nouă pace, sănătate şi mare milă.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Stihoavna praznicului.

Troparul sfântului, glasul al 5-lea: Lepădând dregătoria şi cinstea cea pământească, înaintea muncitorului împăratului celui viclean, ai mărturisit pe Hristos Dumnezeu, şi pentru Dânsul multe patimi ai suferit, mărite. Pentru aceasta te-ai încununat cu cununa prea frumoasă a biruinţei, de la Împăratul cel ce peste toţi împărăteşte, luminat împodobindu-te. Şi cu oştile cele cereşti stând înaintea lui Hristos, Sava mucenice; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

Canonul mucenicului

Cântarea 1-a

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Tu firea noastră mântuind Doamne din porţile iadului, l-ai închis pe acesta întru întunericurile cele veşnice, şi omorând pe moarte, ai izvorât viaţă.

Lăsând ostăşia cea de pe pământ, prin nevoinţele cele dumnezeieşti, mărite, te-ai numărat cu cetele şi cu oastea cerească, murind prea mărite Sava.

Cu putere de sus îmbrăcându-te înţelepte, neclintit şi nebiruit te-ai arătat împotriva vrăjmaşilor, cu vitejie biruind lupta lor, prea mărite.

Luminându-te pururea, ai strălucit ca un luminător în noaptea înşelăciunii, drept propovăduind tuturor pe Soarele Hristos, şi gonind întunericul nedumnezeirii.

A Născătoarei

Din pământul cel mai dedesubt ne-a scos pe noi Fiul lui Dumnezeu, cel ce S-a născut din tine; şi prin învierea Sa ca un milosârd, a adus către viaţa cea veşnică, pe cei ce pururea te laudă pe tine.

Alt Canon, al cuvioasei

Cântarea 1-a

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în căruţă l-a afundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Fiind înconjurat de toate părţile cu întreite valuri ale patimilor, şi cu valurile cugetelor tulburându-mi-se sufletul, îndreptează-mă către limanul cel lin al voirilor lui Hristos, prin rugăciunile tale Elisabeta, ca să te laud pe tine.

Fiind împodobită cu darurile fecioriei de Dumnezeu fericită, din pruncie te-ai logodit prin sihăstrie cu Cuvântul cel curat şi ai mers după urmele Lui cele purtătoare de viaţă, purtând cu sine-ţi omorârea patimilor, mărită.

Slavă...

Depărtându-te de dorirea cea lumească, şi lipindu-te de dragostea lui Hristos, curată, cugetul trupului l-ai topit cu înfrânarea şi petrecând cu răbdare, nevoindu-te întru bunătăţi şi în osteneli şi în rugăciuni, te-ai învrednicit a face minuni.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu dragoste înfierbântată, pururea pomenită Elisabeta, dorind spre tine, ceea ce mai presus de cuget ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl cel nedespărţit, prea curată, s-a făcut vas al Sfântului Duh, strălucind cu bunătăţi dumnezeieşti, Preasfântă Fecioară.

Canonul mucenicului

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul; şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Puterea luptătorului, şi stăpânirea morţii surpând Hristos a înviat cu Învierea Sa firea noastră şi a întărit-o.

Dragostea lui Hristos cea călduroasă, dumnezeieşte aprinzându-te prea înţelepte, şi depărtându-te de toate cele pământeşti şi stricăcioase, ţi-a arătat înşelăciunile vrăjmaşului.

Cunoscând pe unul Ziditorul Domnul, cel ce S-a dat pe Sine spre mântuirea oamenilor, pentru Dânsul ai dat sângele tău Sava, pentru răsplătirea ceea ce va să fie.

A Născătoarei

Tirania morţii a încetat, şi s-au stricat vistieriile iadului prin învierea Celui ce S-a născut din tine, Preacurată şi s-au umplut vistieriile de viaţă.

Alt Canon, al cuvioasei

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cela ce ai făcut...

În cămările cerurilor cele luminoase te-ai sălăşluit, făcându-te mireasă aleasă Atot-ţiitorului, şi izvorăşti pâraiele tămăduirilor, care usucă curgerile patimilor.

Râvnind lui Ilie şi lui Moise prea cinstită, întru lungime de zile ai postit ca acela, hrănindu-te cu pâinea cea cerească a vedeniilor celor prea înţelepte, prin darul Dumnezeiescului Duh.

Slavă...

Descoperirea dumnezeiască s-a dat maicii tale mai-nainte de zămislirea ta fecioară, pentru strălucirea vieţii tale, ce era să ai prin bunătate întru Dumnezeiescul Duh, mărită Elisabeta.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu credinţă dorindu-te lăudata Elisabeta pe tine, ceea ce singură eşti lăcaşul cel curat al fecioriei, se bucură aducându-se Fiului tău cu bună cucernicie venind după tine, Preacurată.

Irmosul: Doamne, cel ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc, şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Arătându-te nebiruit voievod ai biruit înşelăciunile barbarilor, şi cu tărie pătimind ai biruit taberele vrăjmaşilor celor nevăzuţi, roagă-te pentru noi cu dinadinsul, prea fericite Sava, cei ce cu credinţă te lăudăm pe tine.

Slavă...

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Ostenelile înfrânării le-ai suferit şi ai primit darul nepătimirii şi al tămăduirilor, Elisabeta de Dumnezeu insuflată; a tămădui tot felul de boală, şi a goni duhuri necurate, ceea ce eşti vrednică de laudă. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum..., a prazniculuiui

Canonul mucenicului

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea mărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu sabia cuvintelor tale celor adevărate, cu vitejie ai tăiat alcătuirile înşelăciunii, prea mărite Sava.

Frumuseţea cea înflorită a trupului adevărat a arătat întru tine buna podoabă cea dumnezeiască a sufletului tău, răbdătorule de chinuri.

Cu bărbăţia sufletului ce a crescut întru tine, mărite, ai biruit prin patimă pe luptătorul cel vechi.

A Născătoarei

Fiul tău Fecioară scoţând pe om de la fiara cea omorâtoare, către viaţă l-a mutat pe dânsul.

Alt Canon, al cuvioasei

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Tu prin rugăciunea ta ai omorât pe şarpele, balaurul cel cumplit, prin putere dumnezeiască sfărâmând toate măiestriile vicleanului, şi l-ai dat pe el spre mâncarea tuturor fiarelor şi păsărilor, slăvind pe Stăpânul tuturor, Elisabeto.

Slavă...

Râvnind obiceiurilor dumnezeieştilor bărbaţi, cu putere dumnezeiască ai plinit patruzeci de zile negustând nici un fel de mâncare, ci ai răbdat nemâncând, maică cinstită, omorând năvălirile trupului cu toată înţelepciunea, şi înviindu-ţi duhul, de Dumnezeu insuflată.

Şi acum..., a Născătoarei

Numai tu ai purtat pe Dumnezeu în pântece întrupat, pe Cel ce dă fiinţă tuturor, pe care l-a dorit din suflet Elisabeta, logodindu-se cu Dânsul întru Duhul, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, minunea îngerilor, şi dracilor rană, prea minunată.

Canonul mucenicului

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, povăţuieşte-ne cu lumina poruncilor Tale; că afară de Tine pe alt dumnezeu nu ştim.

Tu cu îngroparea trupului ai biruit pe luptătorul nostru, şi ca un Dumnezeu sfărâmând iadul prin învierea Ta ai înviat pe morţii cei ce Te-au proslăvit pe tine.

Prin frumuseţea cea cu înţelepciune a făpturilor ai cunoscut pe Stăpânul tuturor, pentru aceasta şi pătimind pentru Dânsul, te-ai învrednicit cununilor.

Câştigând darurile cele tainice ale lui Hristos, mărite, şi dumnezeieşte luminându-te cu strălucirile cele fără pizmă, te-ai arătat în lume luminător, mărite.

A Născătoarei

Izvorul vieţii întrupându-Se din tine Născătoare de Dumnezeu, şi înviind a izvorât firea celor de pe pământ născuţi, şi ca un Dumnezeu o a adăpat pe dânsa cu apele nemuririi.

Alt Canon, al cuvioasei

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Râurile păcatelor le-ai uscat prin vărsarea lacrimilor, şi curgerea de sânge în multă vreme de la femei cucernice, care au alergat la tine în multe feluri, o ai oprit cu darul, cuvioasă Elisabeta prea lăudată.

În mulţi ani te-ai lepădat de a gusta pâinea mărită, curăţindu-ţi sufletul prin ostenelile înfrânării cu pietate, şi ai câştigat neavere de trup a îngerilor Elisabeta, lauda cuvioşilor.

Slavă...

În tot chipul dându-ţi tot cugetul la Domnul, la Dânsul te uitai întins cu ochii cugetului şi ai inimii. Şi în trei ani nu te-ai uitat la cer, ci la pământ ca ceea ce erai din pământ, mărită de Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai aleasă eşti decât puterile cele de sus, ca ceea ce ai născut pe Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de început şi împreună veşnic, cu ale Căruia lumini luminându-se purtătoarea de Dumnezeu, a risipit negura patimilor, prea curată Fecioară.

Canonul mucenicului

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat. Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Hristoase cel ce de bunăvoie Te-ai socotit mort pentru noi, prin moarte pierzând pe moarte, ai înviat pe cei morţi, şi i-ai slobozit din legăturile ei.

Stropindu-te cu sângele cel dumnezeiesc al lui Hristos de spurcăciunile capiştilor idoleşti te-ai depărtat, mărite Sava şi cu lumina darului te-ai îmbrăcat.

Scăpând de gerul înşelăciunii, ai ajuns la primăvara cea lină, şi te-ai luminat cu cunoştinţa lui Hristos, prea mărite.

A Născătoarei

Pe noi cei stricaţi cu păcate, Fiul tău, Preacurată prin Învierea Sa ne-a înnoit, şi prin dar ne-a făcut dumnezei.

Alt Canon, al cuvioasei

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Dorind a câştiga sihăstreşte mila lui Dumnezeu, din copilărie te-ai lepădat de a gusta untdelemn, veselindu-te cu adaosul ostenelilor, cinstită.

Viaţa ta cea luminată s-a împodobit cu bunătăţile, adormirea ta a strălucit sfinţit cu minunile gonind pe draci, şi prin dumnezeiescul dar risipind viforul patimilor.

Slavă...

Luptându-te cu frigul şi cu gerul, prin goliciunea trupului, ai răbdat suferind cu tărie arsura soarelui, Elisabeta mărită, întărindu-ţi nădejdile la încălzirea cea de sus.

Şi acum..., a Născătoarei

Zămislit-ai în pântece pe Cel mai-nainte de veci, şi ai născut cu trup pe Cel din fire fără trup, şi cu lapte ai hrănit pe Hrănitorul tuturor, prea curată Maica lui Dumnezeu cea neispitită de nuntă.

Irmosul: Curăţeşte-mă Mântuitorule că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor rogu-mă, căci către Tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Nebiruit voievod arătându-te, meşteşugirile barbarilor le-ai biruit, şi pătimind prea tare, mărite, mulţimea vrăjmaşilor celor nevăzuţi ai înfrânt, pentru aceasta cunună de biruinţă ţi-ai împletit. Roagă-te lui Hristos, Sava prea fericite, pentru noi, cei ce cu credinţă te cinstim.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi patra, pomenirea Sfântului mucenic Sava Stratilatul.

Stih: Sava duhurile cele rele ale înşelăciunii le-a înecat.
În râu înecându-se, mucenic al Domnului te-a arătat.
În a douăzeci şi patra zi prin înecare,
Sava la ceruri s-a mutat cu prea mărire.

Acest Sfânt mucenic Sava a fost în zilele împăratului Aurelian la Roma, ocârmuind dregătoria voievoziei, care era de neam got, şi având credinţa în Hristos, avea grija sfinţilor ce erau prin temniţe închişi. Deci pentru curăţia vieţii sale, şi pentru nevoinţa bunătăţilor, gonea duhurile cele viclene de la oameni.

Fiind pârât apoi că este creştin, merse la împăratul, şi lepădându-şi brâul, care era semnul boieriei, mărturisi pe Hristos.

Deci fu spânzurat şi ars cu făclii şi băgat într-o căldare ce fierbea pe foc plină de smoală, din care ieşind nevătămat, trase la credinţa lui Hristos şaptezeci de elini, cărora li se tăiară şi capetele pentru Hristos, şi se încununară.

Şi iarăşi şi a doua oară stând sfântul la întrebare, întărit fiind de Hristos mai-nainte în temniţă şi dându-i îndrăzneală, fu aruncat într-o apă şi aşa luă cununa mucen-iciei.

Însă strălucea la vârsta statului său albeaţa trupului, şi rumeneala obrazului, şi era părul capului şi barba ca de aur lucind, şi căutătura ochilor săi luminată şi cuvioasă şi neîngrozită care îl arăta ostaş desăvârşit viteaz.

Tot în această zi, Sfinţii şaptezeci de mucenici care au crezut prin Sfântul Sava, şi s-au săvârşit prin sabie.

Stih: De vei număra capetele cele de sabie tăiate.
Vei afla că au căzut bărbaţi de zece ori câte şapte.

Tot în această zi, pomenirea prea cuvioasei maicii noastre Elisabeta, făcătoarea de minuni.

Stih: Elisabeta pământul lăsând Cuvinte al lui Dumnezeu,
Mireasa cea frumoasă te vede pe tine prea frumos mirele său.
În a douăzeci şi patra zi, Elisabeta în ceruri se sui.

Această cuvioasă Elisabeta din mică vârstă petrecând cu osteneli sihăstreşti, luă de la Hristos dar de tămăduiri, şi tămăduia tot felul de boală.

A căreia naştere s-a arătat prin dumnezeiască descoperire, şi mai-nainte s-a însemnat pentru dânsa că va să fie vas de alegere.

Deci era fericita purtând numai o îmbrăcăminte pe dânsa, îngheţa de frig şi de ger. În toată viaţa ei nici odinioară nu şi-a spălat trupul său.

Petrecut-a patruzeci de zile nemâncând, trei ani, îşi avea gândul ei la Dumnezeu, iar cu ochii cei trupeşti nicidecum n-a văzut frumuseţea şi înălţimea Cerului.

Omorât-a cu rugăciunea sa un balaur foarte mare şi otrăvitor. N-a gustat undelemn mulţi ani, şi n-a pus încălţăminte în picioarele ei, strălucind drept aceea într-aceste fapte bune, cu plăcere dumnezeiască, a adormit în Domnul, dând har de multe minuni până în ziua de astăzi, celor ce năzuiesc către dânsa cu credinţă, de vreme ce luând de la mormântul ei ţărână, tămăduieşte toate bolile.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Pasicrat şi Valentin.

Stih: Pasicrat tăindu-se, biruinţă a câştigat,
Scoţând din Valentin frica sabiei cu adevărat.

Pasicrat şi Valentin mucenicii lui Hristos erau din Durostor cetatea Misiei, ostaşi creştini, lângă ighemonul locului aceluia Avsolan. Şi văzând pe oameni cuprinşi de înşelăciunea idolească şi închinându-se dracilor după porunca stăpânitorilor când mulţi din credincioşi temându-se de munci, fugeau şi se ascundeau, atunci ei la arătare şi cu îndrăzneală s-au mărturisit pe sine-şi că sunt creştini, şi pe unul adevăratul Dumnezeu prea slăvindu-l, au blestemat pe idolii cei fără de suflet.

Deci i-au prins pe ei închinătorii de idoli, şi la judecată dându-i, îi sileau ca să aducă tămâie idolilor. Şi sta acolo idolul lui Apolon, la care Sfântul Pasicrat alergând, i-a scuipat în faţă şi i-a zis: Astfel de cinste se cuvine dumnezeului

acestuia. Pentru aceasta cu grele lanţuri de fier l-au legat şi l-au aruncat în temniţă; cu acele lanţuri ostaşul lui Hristos ca cu nişte podoabe de aur împărăteşti se împodobea, bucurându-se, că s-a învrednicit a purta unele ca acelea pentru Hristos şi a fost pus cu dânsul şi Valentin. Şi iarăşi la judecată înaintea ighemonului pe amândoi i-au pus.

Şi a mers acolo fratele lui Pasicrat, cu numele Papian, care creştin era, şi temându-se de munci, a jertfit idolilor, rugând cu lacrimi pe Pasicrat fratele său, ca să aducă tămâie cioplitului, precum şi el a adus, şi să se facă la o vreme ca şi cum ar fi închinător de idoli, ca aşa să se poată mântui pe sine-şi de muncile cele cumplite.

Însă Sfântul mucenic Pasicrat l-a împins pe el de la sine-şi, şi l-a numit pe el că este nevrednic neamului său, de vreme ce s-a depărtat de la credinţa lui Hristos. Şi singur el alergând la capişte, şi-a băgat mâna sa în foc şi către ighemonul a zis: Trupul acesta muritor, precum vezi, cu foc se arde, iar sufletul fără de moarte fiind, nu are grijă de aceste văzute munci. Şi întrebându-se de ighemonul şi Sfântul Valentin, iarăşi unele ca acestea a zis, gata arătându-se pentru Hristos la toate muncile. Deci pe amândoi la tăiere i-a judecat.

Şi când slujitorii muncitorului duceau pe sfinţi afară din cetate la moarte, maica lui Pasicrat mergea după dânşii, şi sfătuia ca o maică pe fiul său ca fără de frică să se apropie la moarte; că se temea pentru dânsul, ca să nu se înfricoşeze, fiindcă era încă tânăr, şi aşa le-au tăiat capetele sfinţilor. Şi era Sfântul Pasicrat de douăzeci şi doi de ani, iar Valentin de treizeci. Iar maica cu bucurie şi cu veselie luând trupurile amândurora, le-a îngropat cu cinste, slăvind pe Hristos Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor opt mucenici: Evsevie, Neon, Leontie, Longhin şi alţi patru.

Stih: Opt la număr mucenicii întocmai nevoitori fiind,
Întocmai şi capetele cu o unealtă li s-a tăiat voind.

După sfârşitul Sfântului slăvitului marelui mucenic Gheorghe a poruncit Diocleţian împăratul, ca pretutindenea pe creştinii cei ce se aflau, iar mai ales pe cei ţinuţi în legături, cu feluri de munci să-i silească spre închinarea de idoli, şi pe cei ce se vor supune să-i lase slobozi, iar pe cei ce nu se vor supune să-i dea morţii celei desăvârşite.

Într-acea vreme aceşti Sfinţi mucenici: Evsevie, Neon, Leontie, Longhin, şi ceilalţi împreună cu dânşii ca la patruzeci erau în temniţă. Pentru că văzând minunile cele

ce se făceau de Sfântul Gheorghe, au crezut întru Hristos, şi pe acela cu îndrăzneală înaintea tuturor l-au mărturisit şi pentru aceasta i-au prins şi i-au legat şi în temniţă i-au închis, şi scoţându-i la cercare înaintea tiranului, nu s-au lepădat de Hristos, şi pe dumnezeii neamurilor i-au ocărât. Drept aceea i-au dezbrăcat, i-au întins, i-au bătut, i-au spânzurat, şi i-au strujit, până ce le-au căzut la pământ trupul lor, şi cele dinlăuntrul lor se vedeau. La sfârşit le-au tăiat sfintele lor capete, şi printr-un sfârşit ca acesta Împărăţia cerească au luat.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului noului mucenic Duca croitorul mitilmean, care a suferit mucenicia în Constantinopol la anul o mie cinci sute şaizeci şi patru; de viu fiind despoiat de piele s-a săvârşit.

Stih: Mucenicul de piele fiind despoiat
Şi-a cusut luişi veşmânt prea luminat.

Tot în această zi pomenirea Sfântului noului mucenic Nicolae, care a mărturisit în Magnesia la anul o mie şase sute şaptezeci şi şase, tare fiind bătut s-a săvârşit.

Stih: Nicolae căutând să afle nuntă trecătoare,
A aflat prin râni în ceruri nuntă, nepieritoare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul mucenicului

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, lămuritu-s-au ca aurul în topitoare, că în cuptorul cel cu foc, ca într-o cămară luminată dănţuiau, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca un mort de bunăvoie adormind cu trupul în mormânt Hristos, pe morţii cei din veac, ce dormeau în iad, i-a deşteptat; şi prin scularea cea purtătoare de viaţă a înviat pe cei ce strigau: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Arma cuvintelor celor dumnezeieşti ca o sabie fiind, ai înfipt în inimile necredincioşilor, înţelepte, şi ai rănit fărădelegile cele înşelătoare ale împotrivitorilor, şi ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Împiedicat fiind de vrăjmaşi, nu ţi-ai clintit sufletul, nici ai rămas biruit, căci ai avut pe Hristos, cel ce privea şi te întărea pe tine neclintit, căruia ai şi strigat şi cu mulţumire ai cântat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Pe vrăjmaşul l-ai supus mort sub picioarele tale pătimitorule, şi înşelăciunile ca o dobândă ai luat şi ai dat Stăpânului tuturor pe cei ce cu credinţă strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

A Născătoarei

Firea omenească cea stricăcioasă îmbrăcându-se întru tăria stăpânirii, prin învierea naşterii tale Fecioară prea lăudată, cu bărbăţie s-a într-armat asupra morţii, şi ca pe o Maică curată a nemuririi şi a vieţii te laudă pe tine.

Alt Canon, al cuvioasei

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Cuget dumnezeiesc ai avut, că ai vieţuit cu îngerii, curată, priveghind cu fierbinţeală, şi cu osârdie cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Mână de iertăciune întinzi, şi dai sănătate celor ce aleargă şi cu credinţă se apropie la moaştele tale, întărirea sihaştrilor, Elisabeta purtătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Minuni mari săvârşind, şi slujnică arătându-te Domnului, Elisabeta cinstită către Dânsul te-ai mutat acum, împreună cu cuvioşii, cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum..., a Născătoarei

Vezi-mi nevoile, care mi-a adus mulţimea răutăţilor mele Fecioară şi mă răpeşte din gheena focului, pe mine care strig: Bine este cuvântat, Rodul pântecelui tău.

Canonul mucenicului

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, cel ce S-a pogorât în cuptorul cel de foc, la tinerii iudei şi văpaia în rouă a prefăcut-o, lăudaţi-L făpturile ca pe Domnul şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Pe aflătorul morţii, prin moartea ta cea trupească îndurate omorând, pe acesta l-ai arătat tuturor oamenilor veşnică moarte. Pentru aceasta, viaţă şi nestricăciune, te înălţăm pe tine.

Prin baia Botezului curăţindu-te de toată întunecimea nedumnezeirii, şi de închinăciunea idolilor curat te-ai apropiat către Ziditorul, vitejeşte răbdând în privelişte, Sava mărite.

Prin cuvântul tău cel de miere izvorâtor şi cu privirea cea blândă, minunând pe muncitorul, ai pus împotriva lui fapte de biruinţă, şi ai strigat: Pe tine Doamne te înălţăm în veci.

A Născătoarei

Începătorul vieţii mele cu trup apropiindu-Se către moarte, o a omorât, şi a înviat pe cei ce cu dragoste te laudă pe tine Fecioară şi-L prea înalţă pe Dânsul în veci.

Alt Canon, al cuvioasei

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori muncitorii...

Cei ce pururea se apropie de sicriul moaştelor tale toate cererile cu evlavie le iau slăvindu-te totdeauna, şi mărturisindu-te Dumnezeu pe tine, care a primit cinstitele tale nevoinţe, către care strigi neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cu Duhul fiindu-ţi luminaţi ochii inimii ai dăruit vedere celui ce cu credinţă a alergat la dumnezeiescul tău mormânt, căci te-ai îmbogăţit cu îndestularea tămăduirilor de la Hristos, către care cuvioasă strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un soare luminos ai răsărit pe pământ, prea cinstită Elisabeta, luminându-te cu bunătăţi dumnezeieşti, şi trimiţând razele sfinţitelor tale minuni, din care cei ce se împărtăşesc strigă: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei

Purtător de trup ai născut, şi în braţe ai ţinut pe Domnul Iisus, pe Cel ce toate le ţine cu voia cea atotputernică, prea curată Fecioară. Pentru aceea te lăudăm ca pe o Maică a lui Dumnezeu, cu laude strigând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu, iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, au strigat: Tineri bine Îl cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Canonul mucenicului

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul, cel din Dumnezeu, care cu nespusă înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam, cel cumplit căzut prin mâncarea pierzării, Întrupându-Se în chip de negrăit din Sfânta Fecioară, pentru noi credincioşii, cu un gând întru cântări Îl slăvim.

Tu rupând cele dinlăuntrul iadului, Îndurate, ca un puternic l-ai sfărâmat pe dânsul, şi lumea cea cerească cea lipsită ai umplut, ridicând şi înviind pe morţi, şi prin socotinţa ta ai înălţat pe toţi oamenii.

Prin cuget suindu-te la înălţimea cunoştinţei celei dumnezeieşti, răbdătorule de chinuri, ai lăsat înşelăciunea ceea ce trăgea jos şi cu aripile chinurilor te-ai înălţat către Dânsul cu dinadinsul, mărind şi lăudând pe Dânsul, ca pe un Bun.

Săgeţile muncitorilor socotindu-le ca nişte săgeţi de prunci, prin puterea lui Hristos ai dat alăturea pe aceştia, având pe Hristos împreună luptător şi ajutător ţie pururea, pe care cu credinţă şi cu dragoste neîncetat L-ai slăvit.

A Născătoarei

Strălucit-a Fiul şi Dumnezeul tău Fecioară înviind din mormânt, şi a umplut lumea cu dumnezeiască strălucire şi laudă. Şi cu lumina nestricăciunii a luminat pe cei ce cu credinţă, ca pe un nor luminos, te laudă pe tine.

Alt Canon, al cuvioasei

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a Cerul...

Dorit-ai să vezi curată frumuseţea cea înţelegătoare a Mirelui tău, şi cu fierbinţeală strigai Lui: Unde eşti culcat ? Şi unde păstoreşti ? Să mă odihnesc la Tine, şi să mă veselesc de veseliile Tale, mărind bunătatea Ta.

O, minune cum după îngropare, şi după punerea de demult în mormânt, se văd moaştele tale zăcând nestricate, dăruite şi luminate cu semne şi cu minuni, şi dă-ruiesc izvoare de tămăduiri credincioşilor în toate zilele.

Slavă...

Înţelepciune ai avut în suflet, smerire şi dumnezeiască blândeţe, credinţă nestricată, şi împreună cu nădejdea dragoste dumnezeiască, stând întru rugăciuni de toată noaptea către Dumnezeu, şi luminându-te Elisabeta, cu strălucirile cele de acolo foarte luminat.

Şi acum..., a Născătoarei

Milostiveşte-Te spre mine Mântuitorule, cel ce Te-ai născut, şi pe Ceea ce Te-a născut o ai păzit nestricată după naştere, când vei şedea să judeci faptele mele tre-cându-mi fărădelegile şi păcatele mele, ca un Preabun şi Milostiv, bunule şi Iubitorule de oameni.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta Cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat

decât cerurile. Pentru aceea pe tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Sava Stratilat

Troparul Sfântului mucenic Sava Stratilat, glasul al 5-lea: Lepădând dregătoria şi cinstea cea pământească, înaintea chinuitorului, împăratului celui viclean ai mărturisit pe Hristos Dumnezeu şi pentru El multe patimi ai suferit, mărite. Pentru aceasta te-ai încununat cu cununa prea frumoasă a biruinţei, de la Împăratul cel ce peste toţi împărăţeşte, luminat împodobindu-te. Şi cu Oştile cele cereşti stând înaintea lui Hristos, Sfinte mucenice Sava, roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu firea noastră mântuind din porţile iadului, Doamne, l-ai închis pe acesta întru întunericurile cele veşnice şi omorând moartea ai izvorât viaţă.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lăsând ostăşia cea de pe pământ, prin nevoinţele cele dumnezeieşti, mărite, murind, te-ai numărat cu cetele şi cu Oastea cerească, mărite Sava.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu putere de sus îmbrăcându-te, înţelepte, neclintit şi nebiruit te-ai arătat împotriva vrăjmaşilor, cu vitejie biruind lupta lor, prea mărite.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te pururea, ai strălucit ca un luminător în noaptea înşelăciunii, drept propovăduind tuturor pe Soarele Hristos şi alungând întunericul necredinţei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din pământul cel mai de desubt ne-a scos pe noi Fiul lui Dumnezeu, cel ce S-a născut din tine. Şi prin Învierea Sa, ca un Milosârd, a adus către viaţa cea veşnică, pe cei ce pururea te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul; şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Puterea luptătorului şi stăpânirea morţii surpând Hristos, a înviat cu Învierea Sa firea noastră şi a întărit-o.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostea lui Hristos cea plină de căldură dumnezeiește aprinzându-te, prea înţelepte şi îndepărtându-te de toate cele pământeşti şi stricăcioase, ţi-a arătat înşelăciunile vrăjmaşului.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunoscând pe Unul Ziditorul Domnul, cel ce S-a dat pe Sine spre mântuirea oamenilor, pentru El ai dat sângele tău Sfinte Sava, pentru răsplătirea cea care va să fie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tirania morţii a încetat şi s-au stricat vistieriile iadului prin Învierea Celui ce S-a născut din tine, Preacurată şi s-au umplut vistieriile de viaţă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea mărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sabia cuvintelor tale celor adevărate, cu vitejie ai tăiat alcătuirile înşelăciunii, mărite mucenice Sava.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumuseţea cea înflorită a trupului adevărata arătat întru tine buna podoabă cea dumnezeiască a sufletului tău, răbdătorule de chinuri.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bărbăţia sufletului ce a crescut întru tine, mărite, ai biruit prin patimă pe luptătorul cel vechi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fiul tău Fecioară scoţând pe om de la fiara cea ucigătoare, către viaţă l-a mutat pe el.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, povăţuieşte-ne cu lumina poruncilor Tale; că afară de Tine pe alt dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu cu îngroparea trupului ai biruit pe potrivnicul nostru şi ca un Dumnezeu sfărâmând iadul prin Învierea Ta, ai înviat pe morţii cei ce Te-au prea slăvit pe Tine.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin frumuseţea cea cu înţelepciune a făpturilor, ai cunoscut pe Stăpânul tuturor, pentru aceasta şi pătimind pentru Dânsul, te-ai învrednicit cununilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Câştigând darurile cele tainice ale lui Hristos, mărite şi dumnezeieşte luminându-te cu strălucirile cele fără de pizmă, te-ai arătat în lume luminător, mărite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvorul vieţii Întrupându-Se din tine, Născătoare de Dumnezeu şi înviind, a izvorât firea celor de pe pământ născuţi şi ca un Dumnezeu a adăpat-o cu apele nemuririi.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat. Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, Hristoase, Cel ce de bunăvoie ai socotit a muri pentru noi, prin moarte pierzând moartea ai înviat pe cei morţi şi i-ai slobozit din legăturile ei.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stropindu-te cu sângele cel dumnezeiesc al lui Hristos de spurcăciunile capiştilor idoleşti te-ai îndepărtat, mărite Sava şi cu lumina harului te-ai îmbrăcat.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scăpând de gerul înşelăciunii, ai ajuns la primăvara cea lină şi te-ai luminat cu cunoştinţa lui Hristos, mărite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe noi cei stricaţi cu păcate, Fiul tău, Preacurată, prin Învierea Sa ne-a înnoit şi prin har ne-a făcut dumnezei.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Nebiruit voievod arătându-te, meşteşugirile barbarilor le-ai biruit şi pătimind prea tare, mărite, mulţimea vrăjmaşilor celor nevăzuţi ai înfrânt; pentru aceasta cunună de biruinţă ţi-ai împletit. Roagă-te lui Hristos, prea fericite Sava, pentru noi, ce cu credinţă te cinstim pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, lămuritu-s-au ca aurul în topitoare, că în cuptorul cel cu foc, ca într-o cămară luminată dănţuiau, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un mort de bunăvoie adormind cu trupul în mor-mânt Hristos, pe morţii cei din veac, cei ce dormeau în iad, i-a deşteptat. Şi prin Învierea cea purtătoare de viaţă a înviat pe cei ce strigau: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arma cuvintelor celor dumnezeieşti ca o sabie ţinând, ai înfipt-o în inimile necredincioşilor, înţelepte şi ai rănit fărădelegile cele înşelătoare ale potrivnicilor şi ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împiedicat fiind de vrăjmaşi, nu ţi-ai clătinat sufletul, nici ai rămas biruit, căci ai avut pe Hristos, cel ce privea şi te întărea pe tine neclintit, Sfinte mucenice Sava, căruia ai şi strigat şi cu mulţumire ai cântat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe vrăjmaşul l-ai supus mort sub picioarele tale, pătimitorule şi înşelăciunile ca o dobândă ai luat şi ai dat Stăpânului tuturor pe cei ce cu credinţă strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Firea omenească cea stricăcioasă îmbrăcându-se întru tăria stăpânirii, prin învierea naşterii tale, Fecioară prea lăudată, cu bărbăţie s-a într-armat asupra morţii şi ca pe o Maică curată a Nemuririi şi a Vieţii te laudă pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, cel ce S-a pogorât în cuptorul cel de foc, la tinerii iudei şi văpaia în rouă a prefăcut-o, lăudaţi-L făpturile ca pe Domnul şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe aflătorul morţii, prin moartea ta cea trupească, Îndurate, omorând, pe acesta l-ai arătat tuturor oamenilor veşnică moarte. Pentru aceasta, Viaţă şi Nestricăciune, te înălţăm pe tine.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin baia botezului curătindu-te de toată întunecimea necredinţei şi de închinăciunea idolilor, curat te-ai apropiat către Ziditorul, vitejeşte răbdând în privelişte, Sfinte mărite Sava.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin cuvântul tău cel de miere izvorâtor şi cu privirea cea blândă, minunând pe chinuitorul, ai pus împotriva lui fapte de biruinţă şi ai strigat: pe Tine, Doamne, Te înălţăm în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Începătorul vieţii mele cu trup apropiindu-se de moarte, a omorât-o şi a înviat pe cei ce cu dragoste te laudă pe tine Fecioară şi-L prea înalţă pe Dânsul în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul, cel din Dumnezeu, care cu nespusă înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam, cel cumplit căzut prin mâncarea pierzării, Întrupându-Se în chip de negrăit din Sfânta Fecioară, pentru noi credincioşii, cu un gând întru cântări Îl slăvim.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu rupând cele dinăuntrul iadului, Îndurate, ca un puternic iadul l-ai sfărâmat şi lumea cea lipsită ai umplut-o de mărirea cerească, ridicând şi înviind pe morţi şi prin socotinţa Ta ai înălţat pe toţi oamenii.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin cuget suindu-te la înălţimea cunoştinţei celei dumnezeieşti, răbdătorule de chinuri, ai lăsat înşelăciunea care trăgea în jos; şi cu aripile chinurilor te-ai înălţat către Dânsul cu deadinsul, mărind şi lăudându-L pe El, ca pe un Bun.

Stih: ***Sfinte mucenice Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săgeţile chinuitorilor socotindu-le ca nişte săgeţi de prunci, prin puterea lui Hristos le-ai dat în lături, având pe Hristos împreună luptător şi ajutător ţie pururea; pe care cu credinţă şi cu dragoste neîncetat L-ai slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Strălucit-a Fiul şi Dumnezeul tău, Fecioară, înviind din mormânt şi a umplut lumea cu dumnezeiască strălucire şi laudă. Şi cu Lumina nestricăciunii a luminat pe cei ce cu credinţă, ca pe un nor luminos, te laudă pe tine.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Arătându-te nebiruit voievod ai biruit înşelăciunile barbarilor şi cu tărie pătimind, ai biruit taberele vrăjmaşilor celor nevăzuţi; roagă-te pentru noi cu deadinsul, prea fericite mucenice Sava, cei ce cu credinţă te lăudăm pe tine.

Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă Elisabeta, făcătoarea de minuni

Troparul Sfintei cuvioase Elisabeta, făcătoarea de minuni, glasul al 8-lea: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioasă maică Elisabeta, duhul tău.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în căruţă l-a afundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind înconjurat din toate părţile de furtunile patimilor şi de valurile cugetelor tulburându-mi-se sufletul, îndreptează-mă către limanul cel lin al voirilor lui Hristos, prin rugăciunile tale Sfântă Elisabeta, ca să te laud pe tine.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobită cu harurile fecioriei, de Dumnezeu fericită, din pruncie te-ai logodit prin sihăstrie cu Cuvântul cel Curat. Şi ai mers după urmele lui cele purtătoare de viaţă, purtând cu tărie omorârea patimilor, prea mărită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndepărtându-te de legătura cea lumească şi alipindu-te de dorirea de Hristos, curată, cugetul trupului l-ai topit cu postirea. Şi petrecând cu răbdare, nevoindu-te întru bunătăţi şi în osteneli şi în rugăciuni, te-ai învrednicit a face minuni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu dragoste fierbinte, pururea pomenita, Sfânta Elisabeta dorind de tine, prea curată, cea care mai presus de cuget ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl cel Nedespărţit, s-a făcut vas al Sfântului Duh, strălucind cu virtuţi dumnezeieşti, Preasfântă Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În Cămările cerurilor cele luminoase te-ai sălăşluit, făcându-te mireasă aleasă Atotţiitorului şi izvorăşti pâraiele tămăduirilor care usucă curgerile patimilor.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râvnind proorocilor Ilie şi Moise, prea cinstită, întru lungime de zile ai postit ca aceia, hrănindu-te cu pâinea cea cerească a vedeniilor celor prea înţelepte, prin harul Dumnezeiescului Duh.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Descoperirea dumnezeiască s-a dat maicii tale mai înainte de zămislirea ta, fecioară, pentru strălucirea vieţii tale, ce era să ai prin virtute întru Dumnezeiescul Duh, mărită Elisabeta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu credinţă dorind prea lăudata Elisabeta de tine, care singură eşti locaşul cel curat al Fecioriei, se bucură aducându-se Fiului tău, cu cucernicie urmându-ţi, Prea-curată.

Irmosul: Doamne, cel ce ai făcut Acoperământul boltei cereşti şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte în dragostea Ta, că Tu eşti Culmea doririlor şi credin-cioşilor Întărire Unule, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi tuterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu prin rugăciunea ta ai omorât şarpele, pe balaurul cel cumplit, prin putere dum-nezeiască sfărâmând toate măiestriile vicleanului şi l-ai dat pe el spre mâncarea fiarelor şi a tot felul de păsări, slăvind pe Stăpânul tuturor, Sfântă prea cuvioasă Elisabeta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râvnind obiceiurilor dumnezeieştilor bărbaţi, cu putere dumnezeiască ai împlinit patruzeci de zile negustând nici un fel de mâncare, ci ai răbdat nemâncând, maică prea cinstită, omorând răscolirile trupului cu toată înţelepciunea şi făcându-ţi viu duhul, de Dumnezeu insuflată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Numai tu ai purtat în pântece pe Dumnezeu Întrupat, pe Cel ce dă fiinţă tuturor, pe care L-a dorit din suflet Sfânta Elisabeta, logodindu-se cu Dânsul întru Duhul, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, minunea îngerilor, şi demonilor rană, prea mi-nunată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râurile păcatelor le-ai uscat prin vărsarea lacrimilor şi curgerea de sânge în multă vreme de la femei cucernice, care au alergat la tine în chip deosebit, ai oprit-o cu harul, cuvioasă Elisabeta, prea lăudată.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţi ani te-ai lepădat de a gusta pâinea, mărită, curăţindu-ţi sufletul prin ostenelile înfrânării cu cucernicie şi ai câştigat trăirea cea fără de trup a îngerilor, Sfântă Elisabeta, lauda cuvioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În tot chipul încredinţându-ţi tot cugetul Domnului, la El te uitai întinsă cu ochii minţii şi ai inimii. Şi în trei ani nu te-ai uitat la cer, ci la pământ ca ceea ce erai din pământ, de Dumnezeu mărită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus eşti decât Puterile cele de sus, Fecioară, născând pe Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de început şi împreună Veşnic, cu ale cărui lumini luminându-se purtătoarea de Dumnezeu, a risipit negura patimilor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a câştiga sihăstreşte mila lui Dumnezeu, din copilărie te-ai lepădat de a gusta untdelemn, veselindu-te cu adăugarea ostenelilor, ceea ce eşti prea cinstită.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa ta cea luminată s-a împodobit cu virtuţile, adormirea ta a strălucit cu sfinţenie prin minuni, alungând pe demoni şi prin dumnezeiescul har ai risipit viforul patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luptându-te cu frigul şi cu îngheţul, cu goliciunea trupului, ai suferit cu tărie arsura soarelui, prea mărită Elisabeta, întărindu-ţi nădejdile la încălzirea cea de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislit-ai în pântece pe Cel mai înainte de veci şi ai născut cu Trup pe Cel din fire fără de trup şi cu lapte ai hrănit pe Hrănitorul tuturor, prea curată Maica lui Dumnezeu, ceea ce eşti neispitită de nuntă.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat şi mă ajuţi Dumnezeu mântuirii mele.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuget dumnezeiesc ai avut că aţi vieţuit cu îngerii, curată, priveghind cu căldură şi cu osârdie cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mână de îndurare întinzi şi dai sănătate celor ce aleargă şi cu credinţă se apropie de moaştele tale, întărirea sihaştrilor, Sfântă Elisabeta, purtătoare de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minuni mari săvârşind şi slujitoare arătându-te Domnului, prea cuvioasă Elisabeta cinstită, către Dânsul te-ai mutat acum, împreună cu cuvioşii, cântând: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Vezi-mi supărarea pe care mi-a adus-o mulţimea răutăţilor mele, Fecioară şi mă răpeşte din gheena focului, pe mine care strig: Binecuvântat este Rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce pururea se apropie de racla moaştelor tale, toate cererile cu evlavie le iau, slăvind totdeauna şi mărturisind pe Dumnezeu, care a primit cinstitele tale nevoinţe, către care tu strigi neîncetat: preoţi binecuvântaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Duhul fiindu-ţi luminaţi ochii inimii, ai dăruit vedere celui ce cu credinţă a alergat la cinstitul tău mormânt, căci te-ai îmbogăţit cu îndelestularea tămăduirilor de la Hristos, către care, cuvioasă, strigi: preoţi binecuvântaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un soare luminos ai răsărit pe pământ, Sfântă prea cuvioasă, prea cinstită Elisabeta, luminându-te cu virtuţi le cele dumnezeieşti şi trimiţând razele sfinţitelor tale minuni, din care cei ce se împărtăşesc, strigă: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Purtător de Trup ai născut şi în braţe ai ţinut pe Domnul Iisus, pe Cel ce toate le ţine cu Semnul cel Atotputernic al voii Sale, prea curată Fecioară. Pentru aceea te lăudăm ca pe Maica lui Dumnezeu, cu laude strigând: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori tiranul haldeilor a ars nebuneşte cuptorul, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia de Putere mai bună izbăviţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorit-ai curat să vezi frumuseţea cea înţelegătoare a Mirelui tău şi cu căldură strigai Lui: Unde eşti culcat? Şi unde păstoreşti? Să mă odihnesc la Tine şi să mă desfăt de veseliile Tale, mărind bunătatea Ta.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, minune! Cum după îngropare şi după punerea de demult în mormânt, se văd moaştele tale zăcând nestricate, dăruite şi luminate cu semne şi cu minuni şi dăruiesc izvoare de tămăduiri credincioşilor în toate zilele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înţelepciune ai avut în suflet, smerire şi dumnezeiască blândeţe, credinţă nestricată; şi împreună cu nădejdea, ai avut dragoste dumnezeiască, stând în rugăciuni de toată noaptea către Dumnezeu; şi luminându-te cu strălucirile cele de acolo, te-ai luminat foarte, Sfântă Elisabeta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Milostiveşte-Te spre mine, Mântuitorule, Cel ce Te-ai născut şi pe Aceea care Te-a născut ai păzit-o nestricată după naştere. Când vei şedea să judeci faptele mele, să-mi treci fărădelegile şi păcatele mele, ca un Preabun şi Milostiv, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat

decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Ostenelile înfrânării le-ai suferit şi ai primit darul nepătimirii şi al tămăduirilor, Sfântă Elisabeta de Dumnezeu insuflată: a tămădui tot felul de boli şi a alunga lucrarea duhurilor necurate, ceea ce eşti vrednică de laudă. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Acatistul Sfintei cuvioase Elisabeta

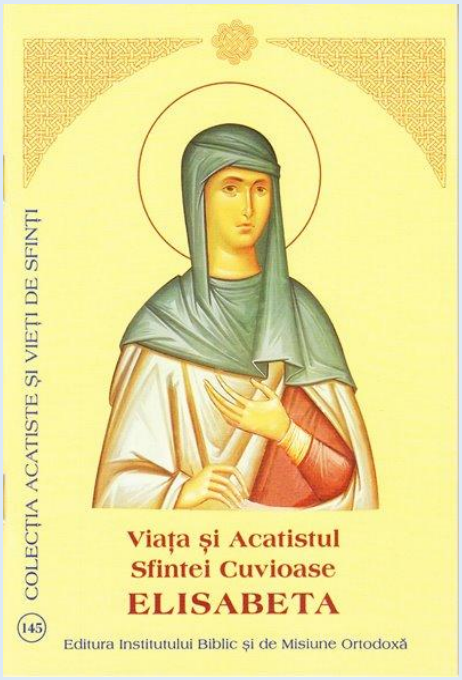

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Cu legătura iubirii lui Hristos legându-te, cuvioasă Elisabeta, ai legat toată patima sufletească şi curată ca o porumbiţă, ai zburat către Mirele ceresc, înaintea căruia mijloceşti pururea pentru noi, cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!***

Icosul 1

Naşterea ta cea minunată a fost vestită maicii tale prin dumnezeiască descoperire, iar noi, bucurându-ne de purtarea de grijă a Ziditorului cea pentru tine, buchet de smerite cuvinte îţi aducem, ca să ne dăruieşti nouă mireasma rugăciunilor tale:
Bucură-te, ceea ce ai fost sfinţită de la zămislire;
Bucură-te, luceafăr călător spre ziua cea nesfârşită;
Bucură-te, cea aleasă să slujeşti mântuirii multor oameni;
Bucură-te, cea a cărei naştere a fost binecuvântată;
Bucură-te, ofrandă a cântărilor îngereşti;
Bucură-te, cea hrănită mai mult cu rugăciunea;
Bucură-te, cea născută ca să biruieşti lumea;
Bucură-te, copilărie ocrotită de dumnezeiescul har;
Bucură-te, slujitoare a lui Hristos prin nevoinţe;
Bucură-te, ceea ce ai nesocotit plăcerile lumii deşarte;
Bucură-te, icoană vie a lepădării de lume;
Bucură-te, carte întru care s-au scris biruinţele Vieţii;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 2

Pe cărarea copilăriei ai alergat ocrotită de Îngeri şi ţi-ai înălţat cugetul cel smerit către Cel mai presus de minte, care te-a şi chemat să slujeşti Lui în cetele Sfinţilor, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 2

Din fragedă tinereţe ai ales să mergi pe calea slujirii lui Hristos, lepădând orice cugetare lumească şi înfruntând norul ispitelor vrăjmaşului, pe care alungă-l de la cei ce te măresc pe tine cu laude ca acestea:
Bucură-te, ceea ce ai ales calea cea sfinţitoare a desăvârşirii;
Bucură-te, inimă plină de focul dragostei cereşti;
Bucură-te, ceea ce ai socotit gunoaie toate deşertăciunile lumii;
Bucură-te, ceea ce ai alergat către cămara Mirelui Hristos;
Bucură-te, biruitoare a vrăjmaşului neamului omenesc;
Bucură-te, ceea ce ai purtat cu vrednicie Crucea nevoinţei;
Bucură-te, mireasă sfinţită a Împăratului Slavei;
Bucură-te, porumbiţă încununată cu zborul rugăciunii;
Bucură-te, floare rară a curăţiei, iubitoare de înţelepciune;
Bucură-te, îngerească vieţuire în corturile pământeşti;
Bucură-te, ceea ce partea cea bună a Mariei ai ales;
Bucură-te, ceea ce nu te-ai înspăimântat de greutatea nevoinţei;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 3

În cinstită mănăstire te-ai adăpostit de furtuna cugetării lumeşti şi tuturor nevoinţelor duhovniceşti te-ai dăruit, strigând neîncetat Ziditorului a toate: ***Aliluia!***

Icosul 3

În ceata monahiilor celor ce bine se nevoiau ai intrat cu smerenie şi ai slujit tuturor, ca cel mai mic, după pilda Mântuitorului, primind de la noi laude ca acestea:
Bucură-te, pildă de smerenie grăitoare;
Bucură-te, stâncă nesfărâmată a răbdării;
Bucură-te, ceea ce ai iubit sărăcia pentru Hristos;
Bucură-te, ceea ce te-ai hrănit cu postul neîncetat;
Bucură-te, ceea ce ai lepădat haina patimilor;
Bucură-te, cea îmbrăcată cu puterea lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce ai biruit toate vicleşugurile celui rău;
Bucură-te, comoară a darurilor duhovniceşti;
Bucură-te, liman sfinţit al rugăciunii curate;
Bucură-te, întăritoare în nevoinţe a celor ce te cinstesc;
Bucura-te, pavăză nebiruită a celor ce aleargă la tine;

Bucură-te, cunună sfinţită a veseliei cereşti;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 4

Trupul ţi-ai ostenit cu postul şi cu privegherile neîncetate, iar sufletul ţi l-ai luminat cu virtuţile, strigând cu puterile îngereşti neîncetat Făcătorului a toate: ***Aliluia!***

Icosul 4

Pentru ascultarea desăvârşită şi slujirea cu osârdie în via Cuvântului, te-ai învrednicit a lua şi darul vindecării bolilor trupeşti şi sufleteşti; cu doctoria rugăciunilor tale, tămăduieşte şi neputinţele noastre, ale celor ce cântăm ţie aşa:
Bucură-te, doctor al nostru fără de plată;
Bucură-te, chemare la izvorul tămăduirii;
Bucură-te, bucurie a celor încercaţi de boală;
Bucură-te, alinare a celor ce aşteaptă mila Domnului;
Bucură-te, unire cu Hristos în lumina rugăciunii;
Bucură-te, îngrozire a taberelor diavoleşti;
Bucură-te, apărătoare grabnică a celor necăjiţi;
Bucură-te, ceea ce ai zdrobit capul celui viclean, cu a ta smerită cugetare;
Bucură-te, cea împodobită cu podoabele virtuţilor;
Bucură-te, bucurie negrăită a celor vindecaţi;
Bucură-te, cea prin care aflăm calea mântuirii;
Bucură-te, candelă nestinsă a rugăciunii;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 5

Cu lacrimile tale necontenite, ai sfinţit pământul sufletului tău şi l-ai arătat roditor de daruri cereşti, cântând împreună cu slijitorii Luminii neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 5

Pe mulţi ai povăţuit spre pocăinţă şi spre toată faptă bună, umbrindu-i cu a ta rugăciune smerită, pe care o dăruieşte şi celor ce caută umbrirea Duhului spre a te lăuda cu raze de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, povăţuitoare grabnică pe calea mântuirii;
Bucură-te, izvor binecuvântat de rugăciune;
Bucură-te, râvnă spre unirea cu Mirele ceresc;
Bucură-te, mireasă vrednică Celui dorit;
Bucură-te, ceea ce ai zdrobit mândria potrivnicului;
Bucură-te, ceea ce ai biruit rătăcirea;
Bucură-te, ceea ce ai scos pe mulţi din mrejele înşelăciunii;

Bucură-te, ceea ce ai chemat pe toţi la pocăinţă;
Bucură-te, propovăduitoare a Cuvântului prin fapte;
Bucură-te, ceea ce ai iubit frumuseţile cele duhovniceşti;
Bucură-te, adânc de rugăciune văzut de mintea îngerească;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 6

Cu aripile smeritei cugetări te-ai înălţat către tainele înţelepciunii cereşti şi cu Înţelepciunea mai presus de gând unindu-te, ai cântat fără încetare: ***Aliluia!***

Icosul 6

De mireasma înţelepciunii lui Hristos dorind, ai alergat pe urmele Mirelui ceresc şi ai intrat în cămara cea de nuntă cu candela rugăciunii aprinsă, bucurându-te de harul Celui ce te-a chemat la sfinţenie, spre a fi lăudată de noi aşa:
Bucură-te, cetate de taină a Împăratului puterilor;
Bucură-te, făclie duhovnicească;
Bucură-te, comoară a darurilor Duhului;
Bucură-te, fântână adâncă a rugăciunii curate;
Bucură-te, ceea ce nu te-ai biruit de plăcerile deşarte;
Bucură-te, ceea ce prin smerenie ai înfrânt pe vrăjmaş;
Bucură-te, candelă a rugăciunii pentru toţi cei necăjiţi;
Bucură-te, scut înţelegător al celor ce se nevoiesc în viaţa călugărească;
Bucură-te, binecuvântare a celor ce păzesc cu smerenie fecioria;
Bucură-te, ceea ce ai călcat peste toate cursele celui viclean;
Bucură-te, ceea ce ai urcat cu nădejde muntele desăvârşirii;
Bucură-te, cunună a monahiilor bine credincioase;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 7

Cu o haină de păr aspru, trupul tău cel istovit de nevoinţe duhovniceşti l-ai acoperit, dar sufletul tău l-ai împodobit cu veşmântul virtuţilor, spre bucuria cetelor îngereşti care cântau neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 7

Frigul cel cumplit al nopţii l-ai răbdat, încălzindu-te la focul rugăciunii din candela inimii, iar arşiţa zilei ai suferit-o, adâncindu-te în marea pocăinţei; pentru aceasta, noi, cei lipsiţi de darul rugăciunii şi călători în arşiţa patimilor, aducem ţie cu umilinţă flori de cântări ca acestea:
Bucură-te, ceea ce pentru Hristos ai răbdat asprimea vremii;
Bucură-te, moştenitoare a Raiului desfătărilor;

Bucură-te, rază a pocăinţei lucrătoare;
Bucură-te, mărgăritar prea dorit al iubitorilor de rugăciune;
Bucură-te, ceea ce ai luat jugul cel bun al lui Hristos;
Bucură-te, icoană a vieţuirii îngereşti;
Bucură-te, poartă a milostivirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, vas plin de mirul înţelepciunii;
Bucură-te, ceea ce ai biruit înşelăciunea celui rău;
Bucură-te, comoară a darurilor celor cereşti;
Bucură-te, oglindă a vieţuirii celei curate;
Bucură-te, stâlp neclintit al fecioriei;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 8

Cetele îngereşti s-au minunat cum ai alergat pe scara rugăciunii cu smerită cugetare şi ai ajuns la vârful doririlor, la Cel ce te-a întărit în lupta împotriva stăpâniilor întunericului, ca să cânţi Lui cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul 8

Domnul a binevoit să te arate pe tine stâlp de rugăciune pentru toată lumea, rânduindu-te egumenă a maicilor celor ce bine se nevoiau pentru dragostea lui Hristos, aducând ţie rugăciuni ca acestea:
Bucură-te, bună călăuzitoare a turmei tale la limanul Vieţii;
Bucură-te, ceea ce te-ai făcut tuturor pildă de înfrânare;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit mai mult decât toţi cu a ta curăţie;
Bucură-te, soare ce luminezi marginile lumii cu razele minunilor;
Bucură-te, cea a cărei dragoste către Hristos nu ţi-a fost răpită de nimic;
Bucură-te, ceea ce ai făcut cinste cinului monahal prin a ta vieţuire;
Bucură-te, ceea ce pe toţi ai adăpat din izvorul înţelepciunii tale;
Bucură-te, ceea ce te-ai depărtat de toată tulburarea lumească;
Bucură-te, ceea ce ai înaintat pe scara rugăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai iubit mai mult frumuseţile cereşti;
Bucură-te, ceea ce ai ruşinat pe începătorul răutăţii;
Bucură-te, ceea ce bine ai slujit Arhiereului celui mare;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 9

Nu ai dat somn ochilor tăi, ostenindu-te cu rugăciunea neîncetată pentru obştea încredinţată ţie, pe care cu smerenie ai călăuzit-o în Împărăţia Stăpânului, celui neîncetat slăvit de toate puterile cereşti în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 9

Vin şi untdelemn nicicând nu ai gustat, îndulcindu-te de curgerea izvorului rugăciunii neîncetată din grădina inimii pe care bine ai înfrumuseţat-o cu florile virtuţilor, spre odihna Celui ce oarecând la fântână a vorbit cu femeia samarineancă; milostiveşte-te şi spre noi, cei ce alergăm la a ta rugăciune, învrednicindu-ne de auzul glasului prea dorit al Celui ce voieşte să fii prea mărită de toţi aşa:
Bucură-te, ceea ce te-ai lipsit de toată îndulcirea pământească pentru Hristos;
Bucură-te, ceea ce te-ai hrănit mai mult cu roadele rugăciunii;
Bucură-te, carte a virtuţilor scrisă cu a Duhului condei;
Bucură-te, ceea ce ai alergat spre Lumina cea nesfârşită;
Bucură-te, ceea ce ai moştenit cununa vieţii veşnice;
Bucură-te, ceea ce ai biruit pe vrăjmaş cu arma postirii;
Bucură-te, ceea ce ai ruşinat pe cei ce îţi întindeau curse;
Bucură-te, ceea ce prin smerenie te-ai înălţat la cele cereşti;
Bucură-te, odihna inimilor celor istovite de întristare;
Bucură-te, ceea ce ai revărsat bucurie în sufletele cele împovărate;
Bucură-te, temei al împăcării multora cu Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai adus lui Hristos multe oi rătăcite;
Bucură-te, maica noastră duhovnicească;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 10

Patruzeci de zile ai stăruit în post asemenea marelui Moise, biruind desăvârşit pe urzitorul răutăţii, de a cărui tiranie păzeşte pe cei ce slăvesc pe Domnul în cântări neîncetate de: ***Aliluia!***

Icosul 10

Trei ani nu ţi-ai ridicat ochii spre cer, urmând smereniei vameşului, dar Soarele dreptăţii strălucea cu putere pe cerul inimii tale, cel împodobit cu toate razele darurilor Duhului, de a căror strălucire învredniceşte şi pe cei ce te cinstesc pe tine aşa:
Bucură-te, ceea ce ai iubit umilinţa vameşului;
Bucură-te, ceea ce ai luat asupră-ţi aspre nevoinţe;
Bucură-te, ceea ce prin răbdare ai biruit pe cel rău;
Bucură-te, scut al mântuirii celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, cea ai cărei ochi priveau numai pe Domnul Iisus;
Bucură-te, ceea ce te-ai depărtat cu totul de cele pământeşti;
Bucură-te, ceea ce în mijlocul obştii ai strălucit ca un soare;
Bucură-te, ceea ce ai însetat după Izvorul înţelepciunii;
Bucură-te, ceea ce te-ai veselit de ploaia gândurilor smerite;
Bucură-te, carte întru care au încăput tainele rugăciunii;

Bucură-te, ceea ce pe mulţi ai întors pe calea Adevărului;
Bucură-te, ceea ce ne ajuţi a urca pe muntele virtuţilor;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 11

Mirele Hristos a pus pe creştetul tău cununa vieţii îngereşti, că ai vieţuit asemenea celor fără de trup şi multe minuni ai săvârşit spre slava Celui ce neîncetat este închinat de puterile cereşti, care jertfesc neîncetat tămâia cântării: ***Aliluia!***

Icosul 11

Asemenea Mântuitorului, ai vindecat o femeie cu scurgere de sânge, primind-o la izvorul rugăciunilor tale, din care adapă-ne şi pe noi, cei ce însetăm de mântuire şi cădem cu credinţă înaintea sfintei tale icoane, mărindu-te cu evlavie aşa:
Bucură-te, grabnică tămăduire a femeii necăjite;
Bucură-te, ceea ce ai luat putere a izgoni bolile;
Bucură-te, ceea ce te milostiveşti de cei încercaţi în necazuri;
Bucură-te, sprijin al celor aflaţi aproape de prăpastia deznădăjduirii;
Bucură-te, bucuria celor izbăviţi din legăturile bolilor;
Bucură-te, nădejdea celor cuprinşi de valurile durerilor;
Bucură-te, ceea ce împarţi tuturor tămăduiri de la Hristos;
Bucură-te, ceea ce opreşti tulburarea mării necazurilor;
Bucură-te, tămâie a rugăciunilor smerite;
Bucură-te, următoare a minunilor Domnului;
Bucură-te, ceea ce ne povăţuieşti pe toţi către Lumina vieţii;
Bucură-te, ceea ce ne înveţi a stăpâni pornirile necuviincioase ale trupului;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 12

La racla moaştelor tale şi mai mult s-au revărsat râurile minunilor, că mulţi au aflat vindecare de neputinţe, întoarcere pe cărarea pocăinţei şi împăcare cu Ziditorul a toate, căruia au cântat cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 12

Obştea ta care te cinsteşte cu evlavie, ocroteşte-o totdeauna sub aripile rugăciunilor tale de toată mânia vrăjmaşilor nevăzuţi, ca toţi, întru bucurie duhovnicească să lucreze pământul inimii, aducându-ţi ţie, fericită maică Elisabeta, roade de cântări ca acestea:
Bucură-te, cetate nebiruită a rugătorilor tăi;
Bucură-te, îmbelşugare prea dorită a obştii tale;
Bucură-te, vistierie necheltuită de minuni;

Bucură-te, pildă de înţelepciune cerească;
Bucură-te, cunună a fecioarelor iubitoare de Hristos;
Bucură-te, porumbiţă vestitoare a harului dumnezeiesc;
Bucură-te, ceea ce ai oprit potopul ispitelor;
Bucură-te, candelă nestinsă de rugăciune în mănăstirea ta;
Bucură-te, ceea ce întăreşti pe cei biruiţi de ispite;
Bucură-te, ceea ce ne mijloceşti nouă iertare de la Hristos;
Bucură-te, ceea ce asculţi rugăciunile celor necăjiţi;
Bucură-te, ceea ce te înduri de cei aflaţi pe patul suferinţei;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Sfântă cuvioasă maică Elisabeta, slava monahiilor celor râvnitoare de desăvârşire, roagă-te neîncetat Mirelui Hristos, să întărească şi paşii noştri pe calea Vieţii, ca toţi într-un glas al inimii să-I cântăm cu mulţumire: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Naşterea ta cea minunată a fost vestită maicii tale prin dumnezeiască descoperire, iar noi, bucurându-ne de purtarea de grijă a Ziditorului cea pentru tine, buchet de smerite cuvinte îţi aducem, ca să ne dăruieşti nouă mireasma rugăciunilor tale:
Bucură-te, ceea ce ai fost sfinţită de la zămislire;
Bucură-te, luceafăr călător spre ziua cea nesfârşită;
Bucură-te, cea aleasă să slujeşti mântuirii multor oameni;
Bucură-te, cea a cărei naştere a fost binecuvântată;
Bucură-te, ofrandă a cântărilor îngereşti;
Bucură-te, cea hrănită mai mult cu rugăciunea;
Bucură-te, cea născută ca să biruieşti lumea;
Bucură-te, copilărie ocrotită de dumnezeiescul har;
Bucură-te, slujitoare a lui Hristos prin nevoinţe;
Bucură-te, ceea ce ai nesocotit plăcerile lumii deşarte;
Bucură-te, icoană vie a lepădării de lume;
Bucură-te, carte întru care s-au scris biruinţele Vieţii;
Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!

Condacul 1
Cu legătura iubirii lui Hristos legându-te, cuvioasă Elisabeta, ai legat toată patima sufletească şi, curată ca o porumbiţă, ai zburat către Mirele ceresc, înaintea căruia

mijloceşti pururea pentru noi, cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te, cuvioasă Elisabeta, izvor de minuni pentru cei ce te cinstesc!***

Sursa:
https://doxologia.ro/ceaslov/acatiste/acatistul-sfintei-cuvioase-elisabeta

Imnografie

Condacul Sfântului mucenic Sava Stratilat: Nebiruit voievod arătându-te, meşteşugirile barbarilor le-ai biruit şi pătimind prea tare, mărite, mulţimea vrăjmaşilor celor nevăzuţi ai înfrânt; pentru aceasta cunună de biruinţă ţi-ai împletit. Roagă-te lui Hristos, prea fericite Sava, pentru noi, ce cu credinţă te cinstim pe tine.

Troparul Sfântului mucenic Sava Stratilat: Lepădând dregătoria şi cinstea cea pământească, înaintea chinuitorului, împăratului celui viclean ai mărturisit pe Hristos Dumnezeu şi pentru El multe patimi ai suferit, mărite. Pentru aceasta te-ai încununat cu cununa prea frumoasă a biruinţei, de la Împăratul Cel ce peste toţi împărăţeşte, luminat împodobindu-te. Şi cu Oştile cele cereşti stând înaintea lui Hristos, Sfinte mucenice Sava, roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfintei cuvioase Elisabeta, făcătoarea de minuni: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioasă maică Elisabeta, duhul tău.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea cuvioasei Elisabeta, făcătoarea de minuni

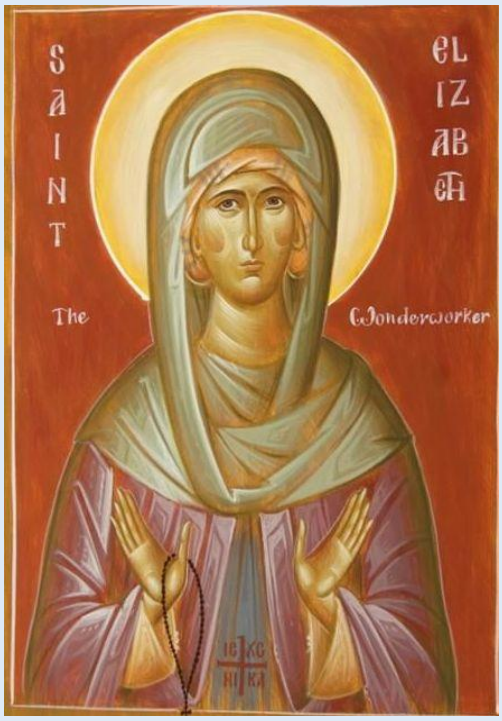

Cuvioasa Elisabeta a fost aleasă din pântecele maicii sale la slujba lui Hristos Dumnezeu. Vestea naşterii sale s-a făcut prin dumnezeiasca descoperire maicii ei, mai înainte înştiinţând-o că prunca ce se va naşte dintr-însa va fi vas ales al Sfântului Duh.

Deci, din copilărie s-a dat la slujba lui Dumnezeu şi s-a făcut mireasa lui Hristos, Mirele ei Cel fără de moarte; şi slujea în rânduiala îngerească, în ceata de fecioare, adică de călugăriţe, obosindu-şi trupul cu post şi osteneli.

Apoi a luat dar de a tămădui bolile, nu numai pe cele trupeşti, ci şi pe cele sufleteşti. Cu rugăciunea tămăduia toate bolile trupeşti, iar cu cuvintele şi cu sfaturile de Dumnezeu insuflate, vindeca sufletele omeneşti, povăţuindu-le spre pocăinţă şi spre toată fapta bună.

Îmbrăcămintea ei era numai o haină de păr aspră şi degera trupul ei de frig; însă duhul ei ardea totdeauna cu văpaia dragostei dumnezeieşti.

Fiind pusă egumenă surorilor, a arătat mare silinţă, îngrijind de mântuirea acelora. Înfrânarea ei era fără de măsură, căci mulţi ani a petrecut nemâncând pâine, ci hrănindu-se numai cu verdeţuri şi cu legume, iar untdelemn şi vin n-a gustat

niciodată în toată vremea vieţii sale. De multe ori petrecea în post câte patruzeci de zile, ca marele Moise, negustând nimic.

Trei ani, urmând smereniei vameşului, nu şi-a ridicat ochii cei trupeşti spre cer; iar cu cei sufleteşti totdeauna privea spre Dumnezeu, Care este întru cei de sus, pe scaun înalt şi prea înălţat, înconjurat de Serafimi, privindu-l prin dumnezeiască gândire ca prin oglindă şi nu-şi lipea mintea de cele pământeşti.

Iar când, după obicei, înălţa rugăciunile cele de miezul nopţii în singurătate, era strălucită şi luminată de sus cu lumină cerească.

Apoi a fost şi făcătoare de minuni. Pe un balaur cumplit l-a omorât cu rugăciunea, pe o femeie, căreia de mulţi ani îi curgea sânge, a tămăduit-o; duhuri necurate a gonit din oameni şi multe alte minuni a făcut, nu numai în viaţă, ci şi după moarte.

Iar după fericitul ei sfârşit, mormântul ei făcea minuni, dând tămăduiri bolnavilor, până şi prin praful cel luat de pe moaştele ei; dăruia vedere orbilor, ca să se slăvească printr-însa, Hristos, Dumnezeul nostru, cel prea mărit întru sfinţii Săi. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Sava Stratilat şi a celor împreună cu dânsul, şaptezeci de ostaşi

Acest Sfânt mucenic Sava a fost pe vremea lui Aurelian împăratul Romei, care avea dregătoria de stratilat, adică de voievod, fiind de neam got. Şi era credincios şi plăcut rob al Împăratului ceresc, Domnului nostru Iisus Hristos, şi cerceta pe cei ce pătimeau în temniţe pentru Hristos, slujind acelora din averile sale şi întărindu-i la răbdare, apoi îi îndemna la nevoinţa cea fără de frică. Şi avea viaţa atât de îmbunătăţită, încât pentru curăţenia şi pustnicia sa, a luat putere asupra diavolilor şi izgonea din oameni duhurile cele necurate.

Deci, fiind clevetit la împărat că este creştin şi ducându-l înaintea împăratului, a mărturisit pe Hristos cu îndrăzneală, iar brâul cel ostăşesc l-a aruncat, lepădând şi dregătoria cea de voievod, arătându-se gata la toate muncile pentru Hristos. Deci, mai întâi l-au spânzurat şi l-au bătut, şi cu făclii l-au ars, apoi l-au aruncat într-o căldare fiartă cu smoală, dar a ieşit din căldare cu puterea lui Dumnezeu cea nevăzută, care îl păzea pe el întreg şi nevătămat.

O minune ca aceasta văzând-o cei şaptezeci de ostaşi, au crezut în Hristos şi cu mare glas L-au mărturisit pe Acela. Atunci îndată, după porunca tiranului, i-au tăiat pe toţi şi au luat cununa mucenicească din dreapta lui Hristos.

Iar Sfântul Sava, fiind aruncat în temniţă, s-a învrednicit vedeniei şi întăririi celei dumnezeieşti. Pentru că, rugându-se el la miezul nopţii, i s-a arătat Hristos, strălucind cu lumina slavei Sale şi poruncindu-i să nu se teamă, ci să îndrăznească.

Deci, scoţându-l la a doua cercetare şi în multe feluri silindu-l, uneori cu amăgiri, iar alteori cu îngroziri şi cu chinuri cumplite, îl sileau spre închinarea la idoli. Însă el nu s-a supus şi l-au aruncat în râu, murind prin înecare; dar a ajuns la malul cel neînviforat, în Împărăţia lui Hristos. Amin.

Sinaxar 24 aprilie

În această lună, în ziua a douăzeci şi patra, pomenirea Sfântului mucenic Sava Stratilatul.

Acest sfânt mucenic Sava a trăit în zilele împăratului Aurelian la Roma, având dregătoria de şef de armată, şi era de neam got. Şi având credinţa în Hristos, avea grija sfinţilor ce erau prin temniţe închişi. Pentru curăţia vieţii sale, şi pentru nevoinţa virtuţilor, alunga duhurile cele viclene de la oameni.

Fiind pârât apoi că este creştin a mers la împăratul şi lepădându-şi centura a mărturisit pe Hristos. Pentru aceasta a fost chinuit în multe feluri, pe care le-a îndurat cu tărie. În acest fel a atras la credinţa lui Hristos şaptezeci de păgâni, cărora li s-au tăiat capetele pentru Hristos şi s-au încununat. Şi iarăşi şi a doua oară stând sfântul la cercetare, întărit fiind de Hristos mai înainte în temniţă şi dându-i îndrăznire, a fost aruncat într-o apă şi aşa a luat cununa muceniciei.

Se vădeau la el floarea vârstei şi albeaţa trupului şi rumeneala obrazului, şi era părul capului şi barba ca de aur lucind, şi căutătura ochilor săi poruncitoare şi netemătoare, ceea ce îl arăta ostaş desăvârşit şi viteaz.

Tot în această zi, Sfinţii şaptezeci de mucenici care au crezut prin Sfântul Sava, şi care s-au săvârşit prin sabie.

Tot în această zi, pomenirea prea cuvioasei maicii noastre Elisabeta făcătoare de minuni.

Această cuvioasă Elisabeta din fragedă vârstă petrecând cu osteneli sihăstreşti, a luat de la Hristos har de tămăduiri, şi tămăduia tot felul de boli. Naşterea ei s-a arătat prin dumnezeiască descoperire, şi mai înainte s-a însemnat pentru dânsa că va să fie vas ales.

Fericita purta numai o îmbrăcăminte pe dânsa şi îngheţa de frig şi de ger.

A petrecut patruzeci de zile nemâncând; trei ani a avut gândul numai la Dumnezeu, iar cu ochii cei trupeşti nicidecum n-a văzut frumuseţea şi întinderea cerului.

N-a gustat untdelemn mulţi ani, şi n-a pus încălţăminte în picioarele ei.

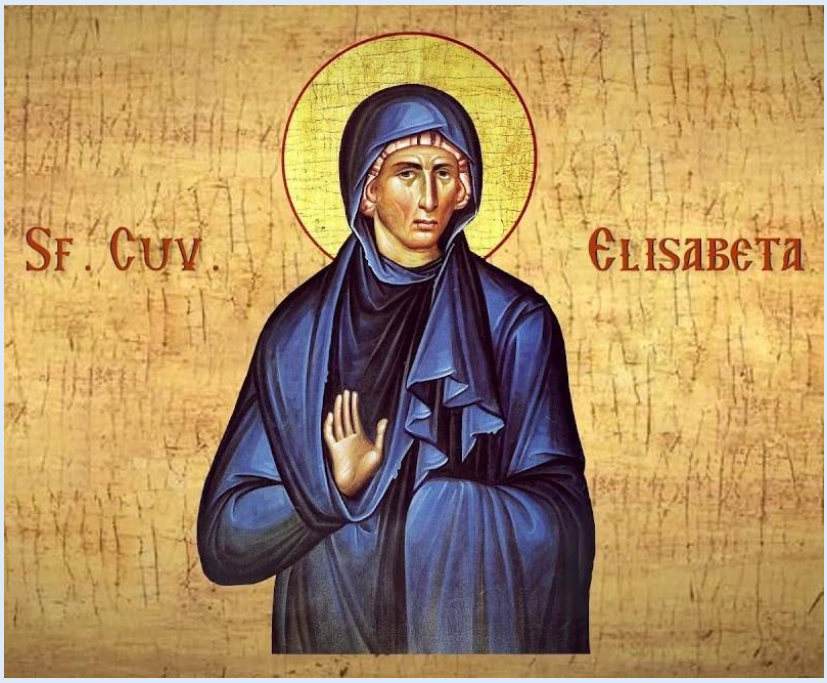

Strălucind drept aceea într-aceste fapte bune, cu plăcere dumnezeiască, a adormit în Domnul, dând har de multe minuni până în ziua de astăzi, celor ce năzuiesc către dânsa cu credinţă.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Pasicrat şi Valentin.

Pasicrat şi Valentin, mucenicii lui Hristos, erau din Durostor cetatea Moesiei, ostaşi creştini pe lângă prefectul locului aceluia Avsolan. Şi văzând pe oameni cuprinşi de înşelăciunea idolească şi închinându-se demonilor după porunca stăpânitorilor, iar pe mulţi din credincioşi că, temându-se de chinuri, fugeau şi se ascundeau, atunci ei cu îndrăznire au mărturisit că sunt creştini, şi pe unul adevăratul Dumnezeu preaslăvindu-L, au blestemat pe idolii cei fără de suflet. Atunci i-au prins pe ei închinătorii la idoli şi, la judecată dându-i, i-au silit ca să tămâieze idolilor.

Şi era acolo idolul lui Apolon, la care Sfântul Pasicrat alergând, l-a scuipat în faţă şi i-a zis: "Astfel de cinste se cuvine zeului acestuia. Pentru aceasta cu grele lanţuri de fier l-au legat şi l-au aruncat în temniţă. Cu acele lanţuri ostaşul lui Hristos ca şi cu nişte podoabe de aur împărăteşti se împodobea, bucurându-se că s-a învrednicit a le purta pentru Hristos. Şi a fost pus cu dânsul şi Valentin. Şi iarăşi la judecată înaintea guvernatorului pe amândoi i-au pus.

Şi a mers acolo fratele lui Pasicrat, cu numele Papian, care era creştin, dar temându-se de chinuri, a jertfit idolilor, rugând cu lacrimi pe Pasicrat fratele său, ca să aducă tămâie idolului cioplit, precum făcuse el şi să se facă o vreme ca şi cum ar fi închinător de idoli, ca aşa să poată scăpa de chinurile cele cumplite.

Însă Sfântul mucenic Pasicrat l-a îndepărtat şi i-a zis că este nevrednic de neamul său, de vreme ce s-a depărtat de la credinţa lui Hristos. Şi el singur alergând la capişte, şi-a băgat mâna sa în foc şi către guvernator a zis: "Acest trup muritor, precum vezi, cu foc se arde, dar sufletul, fără moarte fiind, nu are grijă de aceste chinuri văzute.

Şi întrebat fiind de guvernator şi Sfântul Valentin, iarăşi unele ca acestea a zis, că este gata, pentru Hristos, la toate chinurile.

Atunci amândoi la tăiere au fost condamnaţi. Şi când slujitorii prigonitorului duceau pe sfinţi afară din cetate la moarte, maica lui Pasicrat mergea după dânşii şi sfătuia ca o maică pe fiul său ca fără de frică să se apropie de moarte; că se temea pentru el, ca să nu se înfricoşeze, fiindcă era încă tânăr. Şi aşa le-au tăiat capetele sfinţilor. Şi era Sfântul Pasicrat de douăzeci şi doi de ani, iar Valentin de treizeci. Iar maica cu bucurie şi cu veselie luând trupurile amândurora, le-a îngropat cu cinste, slăvind pe Hristos Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor opt mucenici: Eusebie, Neon, Leontie, Longhin şi alţi patruzeci.

După sfârşitul sfântului măritului mare mucenic Gheorghe, a poruncit Diocleţian împăratul ca pretutindenea pe creştinii ce se aflau, mai ales pe cei ţinuţi în lanţuri, cu felurite chinuri să-i silească la închinarea la idoli şi pe cei ce se vor supune să-i lase slobozi, iar pe cei ce nu se vor supune să fie daţi morţii. În acea vreme aceşti mucenici, Eusebie, Neon, Leontie, Longhin, şi ceilalţi împreună cu dânşii, ca la patruzeci, erau în temniţă. Pentru că văzând minunile ce se făceau de Sfântul Gheorghe, au crezut în Hristos, şi cu îndrăznire înaintea tuturor L-au mărturisit şi pentru aceasta i-au prins şi i-au legat şi în temniţă i-au închis. Şi scoţându-i la

încercare înaintea tiranului, nu s-au lepădat de Hristos, şi pe zeii păgânilor i-au ocărât. Drept aceea i-au dezbrăcat, i-au întins, i-au bătut, i-au spânzurat şi i-au strujit, până ce a căzut la pământ trupul lor, şi cele dinăuntrul lor se vedeau. La sfârşit le-au tăiat capetele, şi prin asemenea sfârşit, au primit Împărăţia cerească.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului noului mucenic Duca croitorul mitilenean, care a suferit mucenicia în Constantinopol, la anul 1564 şi care s-a săvârşit fiind despuiat de piele, de viu.

Tot în această zi (24 aprilie), pomenirea Sfântului ierarh Iorest, mitropolitul Ardealului.

Acest sfânt ierarh, mărturisitor al dreptei credinţe pe pământul românesc, a fost mitropolit al Ardealului între anii 1640 şi 1643. S-a născut în Ţara Ardealului, din părinţi dreptcredincioşi. Din copilărie a intrat în Mănăstirea Putna din Moldova. Aici a deprins meşteşugul scrierii frumoase şi al zugrăvirii de icoane.

Primind apoi îngerescul chip, s-a învrednicit de harul preoţiei. Pentru învăţătura lui iscusită şi pentru viaţa lui îmbunătăţită, Dumnezeu a rânduit să fie ales în scaunul de mitropolit al Ardealului.

Luptând cu bărbăţie împotriva calvinilor abătuţi de la dreapta credinţă, care căutau să surpe Ortodoxia din sufletele românilor, a tipărit cărţi bisericeşti de învăţătură şi a cercetat sat cu sat povăţuind şi îndrumând pe fiii săi duhovniceşti.

În această luptă nu l-au înfricoşat nici ameninţările, nici opreliştile craiului Ardealului şi ale căpeteniilor calvineşti. Pentru aceasta, curând au născocit împotriva sfântului ierarh pâri mincinoase, au adunat sobor şi l-au scos din scaun, aruncându-l în temniţă.

Nouă luni a stat sfântul în temniţă, legat cu lanţuri grele la mâini şi la picioare. Din când în când, era scos din temniţă la privelişte, înaintea bisericii sale din Bălgrad; şi era batjocorit, despuiat de haine şi bătut cu nuiele pe trupul gol. Dumnezeu însă n-a voit ca acest cuvios al Lui să fie dat pierzării. A fost slobozit din temniţă, în schimbul unui preţ de o mie de taleri. Cum nu avea de unde să-i plătească, a pus 24 de chezaşi, iar el a plecat în Moldova şi apoi în Rusia, unde a adunat aceşti bani pentru despovărarea chezaşilor.

Peste 10 ani, în 1656, Dumnezeu l-a rânduit să păstorească episcopia Huşilor şi după puţină vreme s-a săvârşit în pace.

Tot în această zi (24 aprilie), săvârşim şi pomenirea fericitului ierarh Sava din neamul Brancovici, mitropolitul Ardealului.

Fericitul părintele nostru Sava s-a născut în întâiul pătrar al veacului al XVII-lea, în Inăul Ardealului, din părinţi de neam bun şi creştini evlavioşi, Ioan şi Maria.

Din botez a primit numele Simeon. Mai multe din rudele sale, după tată, au fost episcopi sau protopopi ai cetăţii Inăului. Mai bine cunoscut este episcopul Longhin, fratele lui Ioan Brancovici.

Tânărul Simeon a început învăţătura de carte în casa părintească, iar adâncirea în Sfintele Scripturi şi pravila vieţii mănăstireşti le-a deprins în Mănăstirea Comana din Ţara Românească, de la unchiul său, arhiereul Longhin, care se aşezase în această mănăstire.

Murind tatăl său de năpraznica molimă a ciumei, Simeon a fost chemat acasă şi rugat să se căsătorească. El a împlinit dorinţa mamei sale şi după puţin timp a fost ales protopop al Inăului, primind darul preoţiei. Rămas însă văduv după scurtă vreme, frumoasele sale însuşiri sufleteşti, dovedite în vrednicia de protopop, precum şi viaţa sa pilduitoare l-au înălţat pe scaunul Mitropoliei Ardealului, văduvit prin adormirea întru Domnul a mitropolitului Simeon Ştefan, în anul 1656.

Măritul Sava a păstorit Biserica Ortodoxă din Ardeal cu neînfricată bărbăţie şi cu mare vrednicie timp de 24 de ani, în împrejurări grele.

În tot timpul păstoriei sale, sfântul s-a străduit necontenit să ridice Biserica şi să o ţină în albia dreptei credinţe a Răsăritului, ferind-o de toate uneltirile eresului calvinesc.

Râvna cea mare a Sfântului Sava pentru Ortodoxie i-a adus dușmănia şi prigoana căpeteniilor calvineşti şi a craiului de atunci al Ardealului. Aceştia voiau să strecoare cu vicleşug, în cărţile bisericeşti ale românilor, învăţături rătăcite şi pierzătoare de suflet.

Iubirea fierbinte şi grija pentru Biserică, precum şi durerea pentru suferinţele credincioşilor l-au călăuzit pe osârduitorul vlădică să călătorească în anul 1668 până la Moscova pravoslavnică. La curtea ţarului, Sfântul Sava a stăruit pentru mântuirea creştinilor asupriţi de turci. De la Moscova, sfântul s-a întors cu multă cinstire.

Câţiva ani mai târziu s-a pornit asupra sa cumplită prigoană din partea căpeteniilor calvine şi a craiului. El a fost trimis în judecată, osândit împotriva canoanelor, pentru nişte vini născocite. Cu silnicie şi mărturii mincinoase soborul nelegiuit l-a osândit pe nedrept, scoţându-l din scaunul vlădicesc. A fost aruncat apoi în temniţa craiului şi a suferit batjocuri, biciuiri şi loviri de toiege.

Neclintit a rămas sfântul în credinţa sa, ca o stâncă bătută de valurile mării. A suferit şi a pătimit pentru Ortodoxie. După cumplite chinuri, sfântul a fost slobozit din temniţă, dar aşa de slăbit, că s-a mutat curând către Domnul, în luna aprilie 1683.

Sfântul s-a săvârşit, având cugetul împăcat că el s-a luptat lupta cea bună, a păzit credinţa şi a apărat turma. Pentru jertfa lui curată, Domnul l-a învrednicit de cununa neveştejită a sfinţeniei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Proloagele din 24 aprilie

Luna aprilie în 24 de zile: pomenirea Sfântului mucenic Sava Stratilatul (t 272)

Sfântul mucenic Sava Stratilat a trăit pe vremea lui Aurelian, împăratul Romei (270-275) şi avea dregătoria de stratilat, adică de conducător de oaste, fiind got de neam; şi era credincios şi plăcut rob al Împăratului Ceresc, Domnul nostru Iisus Hristos. Şi cerceta pe cei ce pătimeau în temniţe, pentru Hristos, slujindu-le, din averile sale şi întărindu-i la răbdare şi îndemnându-i la nevoinţa cea fără de frică.

Şi avea o viaţă atât de îmbunătăţită, încât, pentru curăţia şi înfrânarea sa, a luat putere asupra diavolilor şi gonea din oameni duhurile cele necurate.

Deci, pârât fiind la împărat, că este creştin şi pus la încercare înaintea împăratului, a mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos. Deci, dezlegând centironul cel ostăşesc, l-a aruncat şi, lepădând şi dregătoria cea din oaste, s-a arătat gata spre toate chinurile cele pentru Hristos. Drept aceea, l-au spânzurat şi l-au bătut şi cu făclii l-au ars, apoi l-au aruncat într-o căldare cu smoală fiartă, dar, cu puterea lui Hristos, a ieşit din căldare întreg şi nevătămat.

O minune ca aceasta văzând-o, cei şaptezeci de ostaşi au crezut în Hristos şi cu mare glas L-au şi mărturisit. Deci, îndată, după porunca tiranului, i-au tăiat pe toţi, luând cununa mucenicească din dreapta lui Hristos.

Iar Sfântul, fiind aruncat în temniţă, s-a învrednicit întăririi şi vederii lui Dumnezeu, pentru că rugându-se el, la miezul nopţii, i s-a arătat Hristos, luminându-l cu lumina slavei Sale, şi poruncindu-i să nu se teamă, ci să îndrăznească. Şi, scoţându-l la a doua înfăţişare şi în multe feluri ispitindu-l, uneori cu amăgiri, iar alteori cu îngroziri şi cu chinuri cumplite, îl sileau spre închinarea la idoli, iar el, nesupunându-se, l-au aruncat într-un râu sfârşindu-se prin încercare. Şi aşa, a ajuns la malul cel neînviforat, în Împărăţia lui Hristos.

Tot în această zi facem şi pomenirea Sfinţilor ierarhi şi mărturisitori Iorest şi Sava, mitropoliţi de Alba Iulia

Sfântul ierarh Iorest s-a născut în Transilvania, din părinţi ortodocşi, primind la botez numele de Ilie. A învăţat carte la mânăstirea Putna, unde a deprins şi meşteşugul scrierii frumoase şi al zugrăvirii icoanelor şi unde şi-a agonisit şi un bun început de viaţă călugărească ortodoxă.

În vremea cât a stat la Putna, a fost cunoscut şi de voievodul Vasile Lupu, care, vorbind despre fericitul Iorest, îl numeşte prea cuvios şi întru toate credincios." Cu voia lui Dumnezeu şi cu sprijinul Domnului Moldovei, Vasile Lupu şi al mitropolitului Moldovei, Varlaam, Sfântul Iorest vine în Alba-Iulia, unde este ales mitropolit al Transilvaniei.

În această dregătorie, a întâmpinat greutăţi chiar de la început. I se cerea ca la slujbe să îndepărteze "bolboroseala slavonă", cum numeau calvinii limba slavonă şi să tipărească, în locul acestora, cântări în limba română, precum şi rugăciuni, catehismul calvin şi alte cărţi, străine de învăţătura ortodoxă. Noul mitropolit s-a dovedit un bun păstor, păstrând învăţătura celor şapte Sinoade ecumenice, pildă fiind de tărie în credinţa ortodoxă şi dovedind credincioşilor că sunt mai de folos lanţurile pentru Hristos, decât laudele viclene.

A tipărit Evanghelia cu învăţătură, cartea ortodoxă începută de înaintaşul său, Ghenadie mitropolitul, întărind pe cei slabi în credinţă şi cercetând toate bisericile din Ardeal. Nemulţumită de el, stăpânirea străină, calvină, a încercat să-l câştige de partea ei şi, neizbutind, a plăsmuit învinuiri mincinoase şi Sfântul ierarh a fost aruncat în temniţă, la Bălgrad, după numai trei ani de păstorie (1640-1643). Adus în lanţuri în curtea mitropoliei din Alba-Iulia, mitropolitul a fost dezbrăcat de haine

şi bătut cu nuiele, răbdându-le toate "nu pentru vinovăţie ci pentru credinţa creştinească." După nouă luni de chinuri îndurate, fericitul Iorest a fost eliberat, în schimbul unui preţ de 1000 de taleri, pe care, neavându-i, "s-au dat chezăşie pentru el, 24 de credincioşi." Pentru dezlegarea de chezăşie, Sfântul a plecat după ajutoare la Putna, la Domnul Vasile Lupu, la mitropolitul Varlaam, la ţarul Rusiei şi astfel, şi-a răscumpărat libertatea.

Reîntors în ţară, Sfântul Iorest a fost ales episcop al Huşilor, între anii 1656-1657. La scurtă vreme, Sfântul s-a săvârşit cu pace, lăsându-ne pilda unui ierarh credincios şi luptător pentru ortodoxia curată a poporului său.

***

Sfântul ierarh Sava Brancovici, s-a născut din părinţi drept-credincioşi, la Ineul Transilvaniei, puţin după vremea lui Mihai Viteazul t 1601. A fost botezat cu numele Simeon. Fratele său mai mic, Gheorghe, a avut o înaltă dregătorie în Ţara Ardealului, iar, cu numele de Brancovici, în Biserica românilor au mai fost şi alţi trei vlădici: Matei, Sava şi Longhin. Tatăl său a fost căpitan de oaste în armata Viteazului.

În tinereţea sa, Sfântul a vieţuit o vreme în Ţara Românească, la mănăstirea Comana, unde trăia unchiul său şi unde s-a deprins întru cele duhovniceşti. A fost ales preot şi protopop al Inăului fiind hirotonit, la Târgovişte, de către Ştefan, mitropolitul Ţării Româneşti. Murindu-i soţia, iar mama lui călugărindu-se, viaţa lui şi-a schimbat cursul. Ca unul ce-şi dovedise însuşirile şi vrednicia, tot timpul cât a fost protopop, în anul 1656, soborul preoţilor şi al mirenilor l-a ales mitropolit de Alba-Iulia şi, fiind hirotonit arhiereu la Târgovişte, de către acelaşi mitropolit Ştefan, s-a întors acasă, încărcat cu daruri din ţară şi a fost înscăunat, cu bucurie, în ziua Înălţării Domnului, de tot soborul românilor din Ardeal, unde a păstorit timp de 24 de ani, cu mână înţeleaptă.

În ciuda greutăţilor, Sfântul s-a străduit să ridice şi să întărească Biserica strămoşilor săi, folosind limba română în slujbe şi în propovăduirea Evangheliei şi sprijinindu-se pe soboarele de clerici, pentru îndrumarea slujirii preoţeşti. Râvna lui pentru păstrarea credinţei ortodoxe, i-au adus dușmănia şi prigoana căpeteniilor calvineşti şi al principelui Ardealului. În urma unor învinuiri nedrepte, a fost judecat şi scos din scaun la anul 1680. Bătrân şi bolnav, a fost închis în temniţa din Alba-Iulia şi Iernut, fiind bătut în fiecare vineri. După asemenea chinuri şi grele pătimiri, s-a mutat la Domnul, în aprilie 1683.

Pentru vredniciile sale, Biserica ortodoxă Română îl cinsteşte, ca pe un adevărat stâlp al credinţei, şi l-a rânduit în ceata sfinţilor săi ierarhi. Dumnezeului nostru, slavă!

Întru această zi, pomenirea cuvioasei maicii noastre Elisabeta (sec.IX)

Cuvioasa Elisabeta, din pântecele maicii sale, a fost aleasă spre slujba lui Dumnezeu. Că, din copilărie, s-a făcut pe ea mireasă lui Hristos, Mirele cel fără de moarte şi slujea Aceluia, în rânduială îngerească, în ceata de fecioare călugăriţe, cu postul şi cu ostenelile obosindu-şi trupul său. Şi a luat dar de a tămădui bolile, nu numai cele trupeşti, ci, cu cuvintele şi sfătuirile cele de Dumnezeu insuflate, vindeca şi sufletele omeneşti, povăţuindu-le spre pocăinţă şi spre toată fapta bună.

Îmbrăcămintea ei era numai o haină de păr aspră şi trupul ei îi degera de frig, dar duhul ei ardea totdeauna de văpaia dragostei dumnezeieşti.

Şi, pusă fiind egumenă surorilor, mare nevoinţi a arătat, îngrijindu-se de mântuirea lor. Înfrânarea ei în toate era neînchipuită, mulţi ani petrecând fără să mănânce pâine, ci, numai verdeţuri şi legume, iar untdelemn şi vin n-a gustat niciodată.

De multe ori, câte patruzeci de zile, ca marele Moise, petrecea în postire, nimic gustând. Iar când, după obicei, înălţa rugăciunile cele de la miezul nopţii, în singurătate, era strălucită şi luminată de sus, cu lumină cerească.

Şi făcătoare de minuni a fost. Pe o femeie, care de mulţi ani avea pierdere de sânge, a tămăduit-o; gonea duhurile necurate din oameni şi alte multe minuni a făcut, nu numai în viaţă, ci şi după moarte, ca să Se slăvească, printr-însa, Hristos, Dumnezeul nostru, Cel prea mărit în veci. Amin.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Ioan Gura de Aur, despre îndatorirea creştinilor de a lăsa lucrul şi a merge la biserică, atunci când soseşte vremea

Aceasta vă spun eu vouă, prietenilor şi fraţilor mei, că s-ar fi căzut ca, din zi în zi, mai mult popor să se adune la biserică, pentru ascultarea dumnezeieştilor cuvinte, iar acum, mai puţini aţi venit. Dacă aş fi grăit eu de la mine, apoi aţi fi făcut nevenind de loc. Dar eu vă arăt vouă voia lui Dumnezeu, pe care de o veţi face, vă veţi mântui.

Dacă cineva aduce o scrisoare împărătească, la cetăţeni, aceştia nu se uită la viaţa celui ce a adus-o, de este bogat sau sărac, de este drept sau păcătos, ci toţi ascultă

cu luare aminte cele ce se citesc, sau de nu le aude cineva, apoi întreabă pe cela ce le-a auzit. Deci, dacă atâta frică faţă de un domn pământean este la voi, apoi, cu cât mai mult, se cade să ascultăm, cu luare aminte aici, în biserică, unde, din partea Făcătorului puterilor cereşti, vorbim noi, păcătoşii, slujitorii Săi. Drept aceea, vă rog pe voi, cei ce veniţi aici, să învăţaţi pe cei leneşi ca să vină şi ei la biserică. Pentru că voi aţi gustat din dulceaţa învăţăturii, iar aceia, nu. Pentru că, dacă cineva va face isteţ pe cel leneş, spre cele plăcute lui Dumnezeu, mult folos va lua de la Dumnezeu.

Dar, încă şi despre rugăciune vă voi învăţa; că printr-însa, se săvârşesc faptele cele bune. Că dacă se suie cineva către Dumnezeu, din inimă smerită, fără de răutate, apoi, ca tămâia se suie acolo. Pentru aceasta şi proorocul a zis: "Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta." Precum tămâia este binemirositoare, când este pe foc, aşa şi rugăciunea, când se face din inimă aprinsă, se apropie de Dumnezeu.

Deci, veniţi fraţilor şi surorilor şi ascultaţi această învăţătură sfântă, care va fi spre mântuirea sufletelor voastre, de o veţi face. Iar nefăcând-o, osândiţi veţi fi, pentru că n-aţi ascultat pe acela ce v-a învăţat. Voi n-aţi mers atâta cale, cât a mers împărăteasa de la miază-zi, ca să audă înţelepciunea lui Solomon. Şi, iată, aici, mai mult, decât Solomon este. Că nici pe cale lungă nu vă osteniţi, nici treceţi peste mare, nici nu cheltuiţi averi, nici de boli nu suferiţi. Că Biserica adăpostire este tuturor celor ce aleargă la dânsa.

Că de eşti drept, să intri, ca să nu-ţi pierzi dreptatea, iar de eşti păcătos, să vii, ca să te mântuieşti. Pentru că eu, nu pentru mine vă îndemn pe voi, ca să veniţi, că mai păcătos decât toţi sunt, dar de veţi asculta învăţătura, vă veţi mântui sufletele voastre. Iar, neascultând învăţătura cea sfântă, cum va putea cineva a-şi îndrepta sufletul său? Că lumină este cuvântul lui Dumnezeu şi, încă, lumină mai mare decât lumina cea văzută, că pe suflet luminează.

De aceasta şi Isaia proorocul a zis: "Poporul cel ce şedea întru întuneric, a văzut Lumină mare," învăţătura cea adevărată. Deci, câţi veniţi la biserică, îndemnaţi şi pe cei ce nu vin, şi nimeni să nu zică: "Nu sunt slobod." Să-ţi aduci aminte, frate, de cei chemaţi la Cina cea Împărătească, şi care n-au mers, unul zicând: "Perechi de boi am cumpărat"; altul: "Moşie am dobândit", altul: "Femeie mi-am luat". Şi s-a mâniat, pentru aceasta, asupra lor Împăratul. Oare, nu puteţi voi să dăruiţi lui Dumnezeu, nici măcar un ceas? Ce greutate îţi este ţie, după ce vei asculta cântarea în biserică, în ziua Domnului, îndată apoi, în celelalte zile să mergi la lucrul tău?

Că de s-ar împărţi la biserică, o dată pe săptămână, aur şi argint, sau miere sau băutură, apoi n-aţi venit, oare, singuri şi nechemaţi? Iată, aici, la biserică, totdeauna se împart cuvintele lui Dumnezeu, cele mai de preţ decât aurul şi mai scumpe decât pietrele cele de mult preţ, mai dulci decât mierea, iar voi vă lipsiţi de ele, pentru a voastră lenevire, că nu veniţi la biserică, umblând cu nebăgare de seamă. Nu vă lipsiţi, deci, de a voastră voie, de învăţătura cea duhovnicească, prin care bine aţi vieţuit şi sufletele v-aţi putea mântui, pentru Iisus Hristos, Domnul nostru, a Căruia este slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Noul sinaxar al Bisericii Ortodoxe - Cuvioasa maică Elisabeta, vindecătoarea

Cuvioasa Elisabeta a fost dăruită de Dumnezeu părinților ei, creștini pioși și nobili din Iracleea Traciei, prin mijlocirea minunată a Sfintei muceniţe Glicheria (prăznuită la data de 13 mai).

De la o vârstă fragedă a învățat pe de rost viețile sfinților, astfel încât să poată în orice situație să urmeze exemplul lor evanghelic. Rămânând orfană de la vârsta de 12 ani, a împărțit averea săracilor, a eliberat servitorii săi şi a intrat în obştea mănăstirii Sfântul Gheorghe, denumită şi Mănăstirea de pe deal, în apropierea bazinului Sfântului Makio al Constantinopolului, unde era egumenă sora mamei sale.

Acolo, ea s-a dedicat cu multă râvnă tuturor nevoințelor vieții ascetice şi repede a devenit vas al alegerii dumnezeieşti. Ochii sufletului ei erau necontenit aţintiţi asupra frumuseților dumnezeiești. Timp de trei ani nu și-a ridicat privirea de la podea, purtând aceeași haină și umblând desculță chiar şi în lunile de iarnă. Setea pentru Dumnezeu, care îi înflăcăra inima o înveşmânta precum o haină. Lacrimile care îi curgeau când psalmodia erau precum o baie cu aromate, iar hrană avea doar Sfânta Împărtășanie.

Când starețа mănăstirii a ajuns la sfârşitul vieții sale, a numit-o pe Elisabeta în locul său, aceasta fiind instalată de către însuşi Sfântul patriarh Ghenadie (458-471) (prăznuit la 17 noiembrie).

Domnul i-a înmulțit atunci darurile: săvârșind minuni, vindecând boli incurabile, izgonind demoni, profeţind lucruri ce aveau să fie.

Astfel, l-a înştiinţat pe împăratul Leon I despre înfricoșătorul incendiu care a izbucnit în Constantinopol în anul 465, fapt pe care l-a prevăzut şi Sfântul Daniil Stâlpnicul (11 decembrie) și pentru rugăciunilor celor doi sfinți, orașul a fost salvat de la distrugerea completă.

În semn de recunoştinţă, împăratul a dăruit mănăstirii cuvioasei Elisabeta, proprietatea Sfântului Vavila, în suburbia a șaptea. În acest loc făcea ravagii un monstru înfricoșător, care i-a înspăimântat pe locuitori. Cuvioasa s-a dus în acel loc cu Sfânta Cruce, a omorât balaurul și l-a călcat în picioare.

Renumele ei de vindecătoare s-a răspândit atunci în tot Constantinopolul. Precum un doctor fără de arginți, cuvioasa Elisabeta a vindecat bolnavii care îi cereau ajutorul.

Într-o zi, în timpul Sfintei Liturghii a căzut în extaz și a văzut cum cobora Duhul Sfânt, aidoma cu un veşmânt de un alb imaculat şi luminos, care a acoperit Sfânta Masă.

Către sfârșiţul vieții ei, cuvioasa Elisabeta s-a întors la locul naşterii pentru a se închina sfintelor moaște. Atunci i-a apărut Sfânta Glicheria şi i-a reamintit de protecția pe care i-a acordat-o încă din anii copilăriei și a chemat-o în patria cerească la următorul praznic al Sfântului Gheorghe.

Întorcându-se în mănăstire, a dat ultimele sfaturi şi ascultări, și cu o zi înainte de ziua proorocită, s-a împărtășit cu sfintele taine. Fața îi strălucea ca soarele, apoi și-a întins mâinile către cer și și-a dat sufletul Domnului, rostind cuvintele dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu: „Acum slobozește pe robul Tău Stăpâne, că văzură ochii mei mântuirea Ta”.

Sfintele sale moaște au rămas neputrezite și timp de mulți ani au fost un izvor neîncetat de tămăduiri.

Noul sinaxar al Bisericii Ortodoxe scris de ieromonahul Macarie Simonopetritul - redactare text: M-rea Sf. Petru (Simonas Petra) - Sfântul Munte Athos editura: M-rii Bună Vestire a Maicii Domnului, Ormilia, Halkidiki Atena 2007, ediţia a 2-a

Sfânta cuvioasă Elisabeta făcătoarea de minuni din Constantinopol, Turcia (24 aprilie)

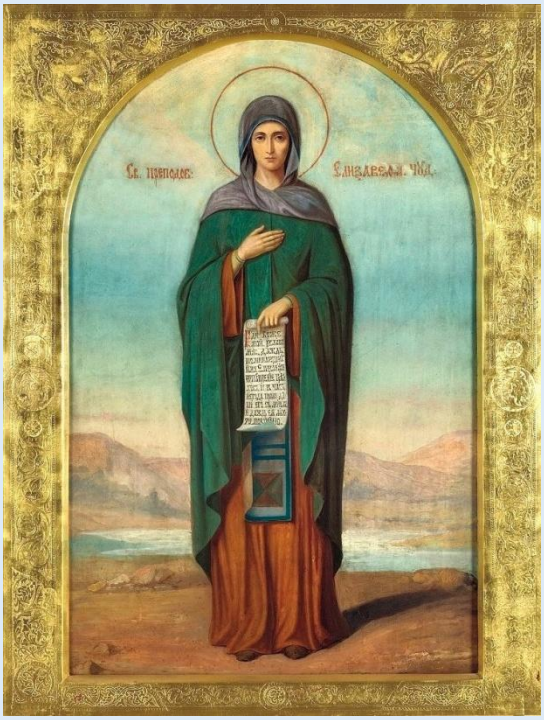

Aceasta fu aleasă din pântecele maicii sale pentru a sluji lui Hristos Dumnezeu, căci vestea naşterii sale se făcu prin dumnezeiască descoperire maicii ei, mai înainte înştiinţând-o că prunca ce se va naşte dintr-însa va fi vas ales al Sfântului Duh. Deci, din copilărie se dădu la slujba lui Dumnezeu şi se făcu mireasă lui Hristos, slujind în ceata de fecioare, adică de călugăriţe şi ostenindu-şi trupul cu post şi nevoințe.

Pentru aceasta luă dar de a tămădui bolile, nu numai pe cele trupeşti, ci şi pe cele sufleteşti. Cu rugăciunea tămăduia toate bolile trupeşti, iar cu cuvintele şi cu sfaturile de Dumnezeu insuflate, vindeca sufletele omeneşti, povăţuindu-le spre pocăinţă şi spre toată fapta cea bună.

Îmbrăcămintea sa era numai o haină de păr aspră şi degera trupul ei de frig, însă duhul ei ardea totdeauna cu văpaia dragostei dumnezeieşti.

Şi fiind pusă egumenă surorilor, arătă mare silinţă, îngrijind de mântuirea acelora. Înfrânarea ei era fără de măsură, căci mulţi ani petrecu nemâncând pâine, ci hrănindu-se numai cu verdeţuri şi cu legume, iar untdelemn şi vin nu gustă

niciodată în toată vremea vieţii sale. De multe ori petrecea în post câte 40 de zile, negustând nimic.

Vreme de 3 ani, urmând smereniei vameşului, nu-şi ridică ochii cei trupeşti spre cer, iar cu cei sufleteşti totdeauna privea spre Dumnezeu, Care este întru cei de sus, şi pe Acela pe scaun înalt şi prea înălţat, înconjurat de Serafimi, prin dumnezeiasca gândire ca prin oglindă îl vedea şi nu-şi lipea mintea de cele pământeşti. Iar când, după obicei, înălţa rugăciunile cele de miezul nopţii în singurătate, era strălucită şi luminată de sus cu lumină cerească.

Încă fu şi făcătoare de minuni. Pe un balaur cumplit îl omorî cu rugăciunea, pe o femeie, căreia de mulţi ani îi curgea sânge, o tămădui, duhuri necurate goni din oameni şi multe alte minuni făcu, nu numai în viaţă, ci şi după moarte.

Iar după fericitul ei sfârşit, mormântul ei făcea minuni, dând tămăduiri bolnavilor, căci până şi prin praful cel luat de pe moaştele ei dăruia vedere orbilor, ca să se slăvească prin dânsa Hristos, Dumnezeul nostru, dinaintea Căruia pururea mijloceşte pentru toți cei ce se i se roagă cu credință.

\+ * + * +

Viaţa ta cea luminată s-a împodobit cu virtuţile, adormirea ta a strălucit cu sfinţenie prin minuni, alungând pe demoni şi prin dumnezeiescul har ai risipit vifo-rul patimilor.

Mână de îndurare întinzi şi dai sănătate celor ce aleargă şi cu credinţă se apropie de moaştele tale, întărirea sihaştrilor, Sfântă Elisabeta, purtătoare de Dumnezeu.

O, minune! Cum după îngropare şi după punerea de demult în mormânt, se văd moaştele tale zăcând nestricate, dăruite şi luminate cu semne şi cu minuni şi dăruiesc izvoare de tămăduiri credincioşilor în toate zilele. *(Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)*

Ostenelile înfrânării le-ai suferit şi ai primit darul nepătimirii şi al tămăduirilor, Sfântă Elisabeta de Dumnezeu insuflată: a tămădui tot felul de boli şi a alunga lucrarea duhurilor necurate, ceea ce eşti vrednică de laudă. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă. (Sedelna Sfintei)

Sursa: **https://sfintisiicoane.wordpress.com/2015/04/24/sfanta-cuvioasa-elisabeta-facatoarea-de-minuni-din-constantinopol-turcia-24-aprilie/**

Orthodoxwiki - Cuvioasa Elisabeta din Constantinopol

Cuvioasa Elisabeta din Constantinopol sau Elisabeta făcătoarea de minuni a fost o cuvioasă maică care a trăit la Constantinopol în secolul al V-lea. Prăznuirea ei în Biserica Ortodoxă se face la data de 24 aprilie, în ziua care urmează prăznuirii Sfântului mare mucenic Gheorghe.

Viața

Elisabeta [1] s-a născut în secolul al V-lea [2], într-o familie nobilă și înstărită. Tatăl ei deținea un rang înalt în Imperiul Bizantin, iar familia ei avea o proprietate în Abydenoi, un sat în apropiere de Herakleia, capitala provinciei Tracia.

---

[1] *Rezumatul vieții Sfintei Elisabeta după: "Viața Sfintei Elisabeta făcătoarea de minuni", tradusă de Valerie A. Karras, în: Femei sfinte ale Bizanțului: 10 vieți de sfinte - Holy Women of Byzantium: Ten Saints' Lives trdusă în limba engleză, editată de Alice-Mary Talbot, 1996 Dumbarton Oaks*

În timpul festivalului Sfintei Glykeria din acel oraș, care ținea o săptămână, părinții ei au avut o vedenie prin care sfânta le promitea un copil. Această promisiune a fost împlinită, iar conform jurământului făcut de tată ca drept mulțumire, fetița a fost botezată Elisabeta de către arhiepiscopul din Herakleia.

După moartea părinților ei, Elisabeta și-a împărțit averea săracilor și a plecat la Constantinopol, unde a intrat în Mănăstirea Sfântul Gheorghe, a cărei stareță era mătușa ei. Acolo, ea s-a distins prin viața ascetică. Când mătușa ei a murit după doi ani, Elisabeta a devenit stareța mănăstirii.

Îi sunt atribuite multe minuni, printre care și spintecarea unui dragon care bântuia în zona Hebdomon, vindecarea unui orb din naștere și câteva vindecări ale unor femei suferind de scurgeri de sânge (de fapt, Sfânta Elisabeta este considerată "sfânta protectoare" a femeilor cu sângerări menstruale abundente).

În plus, se spune că avea premoniții și vedenii, cum ar fi aceea a focului catastrofal care a mistuit Constantinopolul în 465 [3] și a Sfântului Duh coborând în altar în timpul Sfintei Liturghii.

Întorcându-se în Herakleia pentru o ultimă vizită, ea a avut o vedenie a Sfintei Glikeria care a avertizat-o despre moartea ei apropiată. Ea s-a reîntors la mănăstire și a fost cuprinsă de febră după sărbătoarea Sfântului Gheorghe, murind în ziua următoare.

Alte câteva minuni mai mici îi sunt atribuite ei de către pelerinii care i-au vizitat mormântul.

După adormire, moaștele ei și chiar pământul din jurul mormântului au devenit cunoscute pentru vindecarea bolnavilor și suferinzilor.
Surse:

---

[2] *„Elisabeta a fost contemporană cu Ghenadie I, patriarh al Constantinopolului între ani 458 și 471, Leon I, împărat bizantin între 457 și 474, și Daniel Stâlpnicul, care a venit la Constantinopol către anul 451. Perioada sa de maturitate poate fi plasată în al treilea sfert al secolului al V-lea. Nu există informații precise privind datele ei de naștere și de moarte." - Valerie Karras, Life of St. Elisabeth the wonderworer - Introduction, p.117*

[3] *Înainte-știința sfintei a focului din 465 nu doar imita darurile profetice ale contemporanului ei Sfântul Daniel Stâlpnicul, dar o și pune într-o poziție superioară: în conformitate cu viața acestuia, ea i-a revelat faptul că va avea loc acest incendiu. În mod semnificativ, viața Elisabetei nu are nici o asemănare cu viața lui Daniel, vezi și: Dawes and Baynes, Three Byz. Saints, 1–84.*

- "Life of St. Elisabeth the Wonderworker", translated by Valerie A. Karras, in: Holy Women of Byzantium: Ten Saints' Lives in English Translation, edited by Alice-Mary Talbot, 1996 Dumbarton Oaks
- "The Life and Struggles of Our Holy Mother Among the Saints, Elisabeth of Constantinople, Whose Memory the Holy Church Celebrates on the 24th of April." from The Lives of the Spiritual Mothers, published by Holy Apostles Convent, pp. 136-138.
- "Ven. Elizabeth the Wonderworker" from Bulgakov's Handbook for Church Servers, translated by Fr. Eugene Tarris (OCA)

Orthodoxwiki - Sfântul Sava Stratilatul

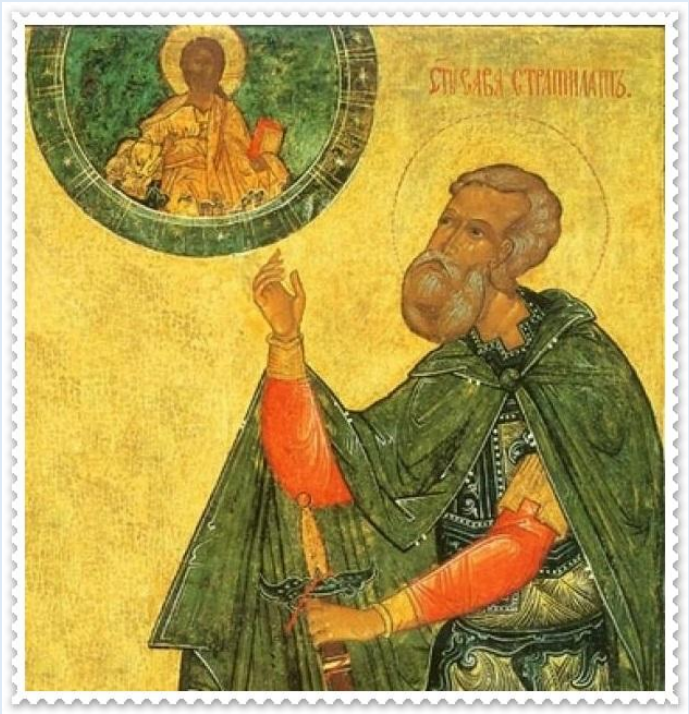

Sfântul Sava Stratilatul a fost un mucenic creștin în timpul persecuției din vremea împăratului Aurelian (270-275). Prăznuirea lui în Biserica Ortodoxă se face la 24 aprilie și 29 octombrie [4].

Viața

Acest sfânt mucenic Sava a trăit în zilele împăratului Aurelian (270-275) la Roma, având dregătoria de „stratilat", adică general șef de armată, și era de neam got. Și având credința în Iisus Hristos, avea grija sfinților mucenici ce erau închiși prin temnițe.

Pentru curăția vieții sale, și pentru nevoința virtuților, alunga duhurile cele viclene de la oameni.

Fiind pârât apoi că este creștin a fost adus în fața împăratului; și lepădându-și centura de ostaș în fața împăratului, a mărturisit pe Hristos Dumnezeu adevărat. Pentru aceasta a fost chinuit în multe feluri, pe care le-a îndurat cu tărie.

---

[4] *Părintele Macarie de la Simonos-Petras îi identifică pe cei doi Sava Stratilat ca fiind „probabil" unul și același mucenic. El al trebui totuși distins de Sava de la Buzău, got și el, dar care a trăit cu o sută de ani mai târziu.*

În acest fel a atras la credința lui Hristos șaptezeci de soldați păgâni, cărora li s-au tăiat pe loc capetele pentru Hristos și așa s-au încununat.

Și iarăși și a doua oară stând sfântul la cercetare, întărit fiind de Domnul Hristos care mai înainte i s-a arătat pe când era închis în temniță și dându-i îndrăznire, a fost aruncat Tibru și așa a luat cununa muceniciei.

Se vădeau la el floarea vârstei și albeața trupului și rumeneala obrazului, și era părul capului și barba ca de aur lucind, și căutătura ochilor săi poruncitoare și netemătoare, ceea ce îl arăta ostaș desăvârșit și viteaz.

Mănăstirea "Sfânta Elisabeta" din Cluj-Napoca

Mănăstirea "Sfânta Elisabeta" din Cluj-Napoca, redeschisă după 50 de ani...

http://manastirea-sfanta-elisabeta.blogspot.ro/p/sfinti-ocrotitori.html

Mânăstirea a fost înființată la propunerea Societății Ortodoxe a Femeilor Române de către episcopul Nicolae Ivan în anul 1934, primind hramul Sfintei cuvioase Elisabeta, făcătoarea de minuni - prăznuită la 24 aprilie.

A funcționat în clădirea „vechii teologii” din str. Avram Iancu nr. 6 punând astfel, bazele unui Institut al surorilor de caritate care să formeze personal pentru așezămintele filantropice ale Bisericii și Statului.

Cedarea Ardealului de Nord face ca mânăstirea să se mute, cu personal și inventar, la Sibiu în cadrul Arhiepiscopiei Sibiului însă rămânând dependentă canonic de Episcopia Clujului.

Autoritățile comuniste intervin în 1949, iar stareța - Monahia Cornelia Ionescu - se refugiază la Mânăstirea de metanie Pasărea până când reușește să revină la Cluj cu ajutorul Părintelui Florea Mureșan și să se instaleze în casa parohială a Bisericii „Sfânta Treime” în anul 1952. Din nefericire,în același an, părintele Florea este arestat, maicile se risipesc, doar stareța Cornelia rămâne ca paraclisieră a „bisericii din Deal”.

La inițiativa ÎPS. arhiepiscop și mitropolit Andrei, mânăstirea a fost reînființată în anul 2011 și s-a așezat noua obște monahală la 24 aprilie 2012 - primul hram - , instalându-se ca stareță monahia Maria Asaftei și duhovnic Arhim. Samuel Cristea.

(Sursa : dumitrucobzaru.blogspot.ro)

Hramul Mănăstirii: Cuvioasa Maică Elisabeta vindecătoarea - a cărei pomenire se face la data de 24 aprilie

La mănăstirea noastră vă puteţi închina la:
- Icoana Maicii Domnului "Prodromita" (copie adusă din Sfantul Munte Athos)

http://manastirea-sfanta-elisabeta.blogspot.ro/search?updated-max=2015-06-14T05:44:00-07:00&max-results=2&reverse-paginate=true

- părticele din moaştele Sfintei muceniţe Elisabeta Feodorovna - ducesă a Rusiei **https://sfintisiicoane.wordpress.com/2011/07/05/chipul-sfantei-noi-mucenite-elisabeta-feodorovna-ducesa-rusia-5-iulie/**
- veşmânt de la Sfânta Parascheva de la Iaşi
- veşmânt de la Sfântul Grigorie Decapolitul

Hramul Mânăstirii „Sfânta cuvioasă Elisabeta” Cluj-Napoca

http://dumitrucobzaru.blogspot.ro/search/label/Manastirea%20Sfanta%20Elisabeta

Icoane

Ἡ ἁγία
Ἐλισάβετ

SAINT ELIZABETH
OF CONSTAN- TINOPLE
conventofsaintelizabeth.org

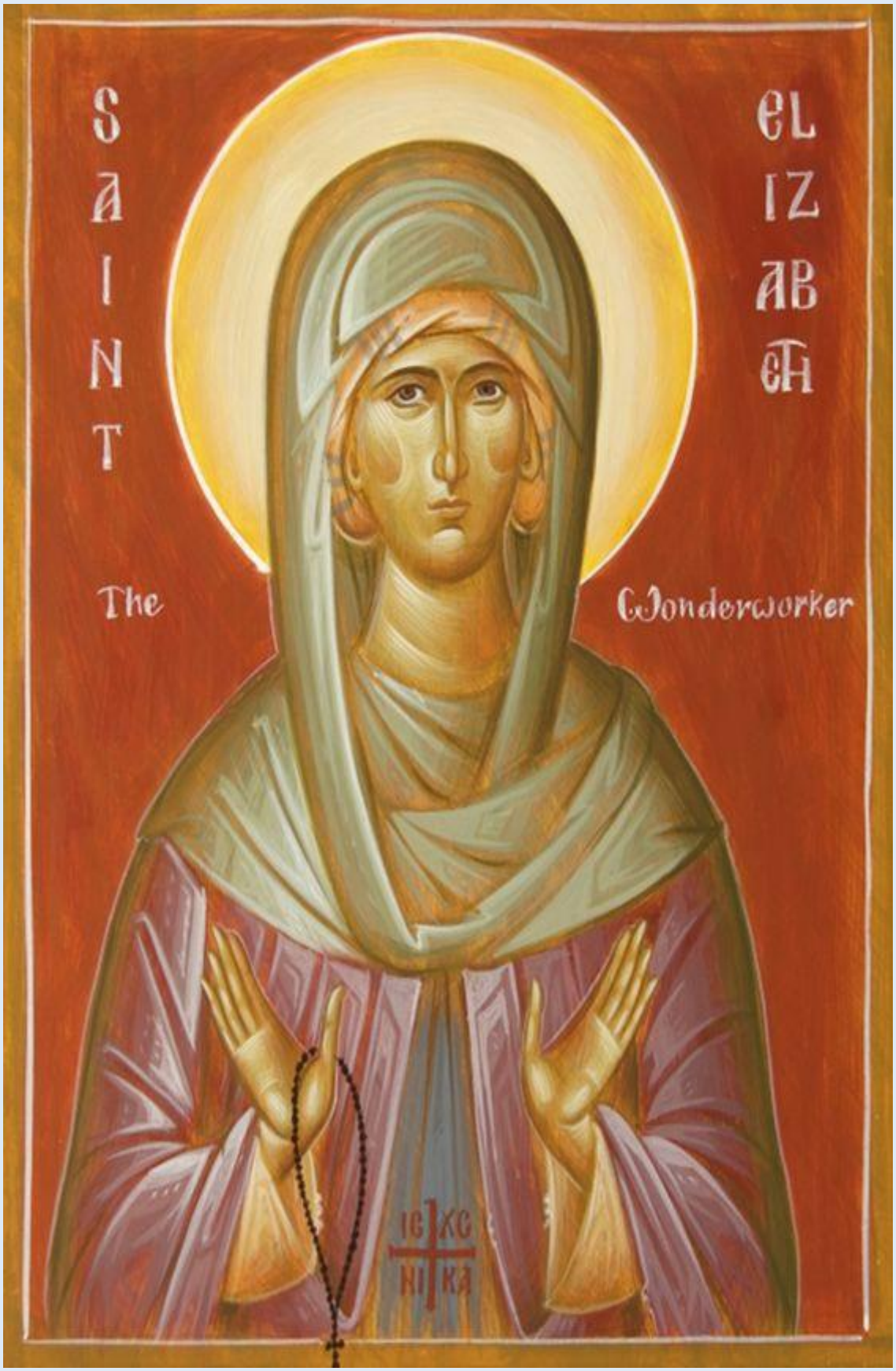
SAINT
ELIZABETH
The
Wonderworker
IC XC
NI KA

F. CVV.
ELISABET

ΑΓΙΑ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Ἁγία
Ἐλισάβετ
Χ.Ν. ΛΙΟΝΔΑ
ΑΓΑΠΗ
eikonografos.com

Η ΑΓΙΑ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Sv. Cuv.
ELISABETA

СТАА ПРП
ЄЛИСАВЄТА

ИКОНОПИСНАЯ МАСТЕРСКАЯ
ЧТИМЫЙ СПИСОК
ГОРОДА ПАВЛОВСКИЙ - ПОСАД

Елисавета Констанкла
Измлада
хрта воз-
люби всѣ-
мъ сердц-
емъ и ст
сотецъ оу
Иконописная мастерская
Ктимый Список

СВ ПРАВ ЧЬЯ
ЕЛИСАВЕ́ТА

Ст преп҃дбн
Елизавета
Изилада
хрта воз
любн всѣ
мъ серд
цемъ, и ег
сотецъ оу
ченію пос
лѣдова
Иконописная мастерская
тимый список

ΑΓΙΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝ

Sf. Cuv. ELISABETA
Sf. Mc. VALENTIN
24 aprilie

24 aprilie

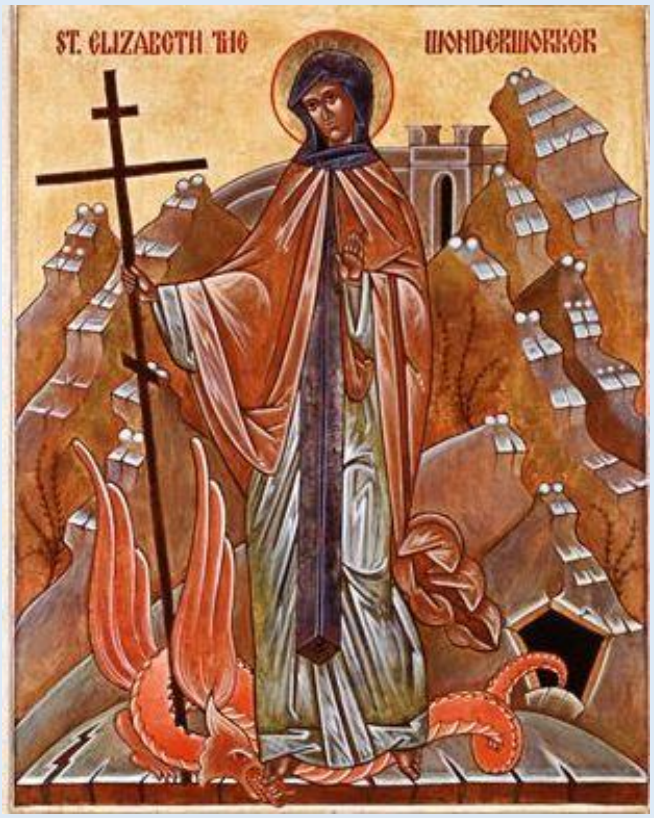
ST. ELIZABETH THE
WONDERWORKER

ST. ELIZABETH THE
WONDERWORKER

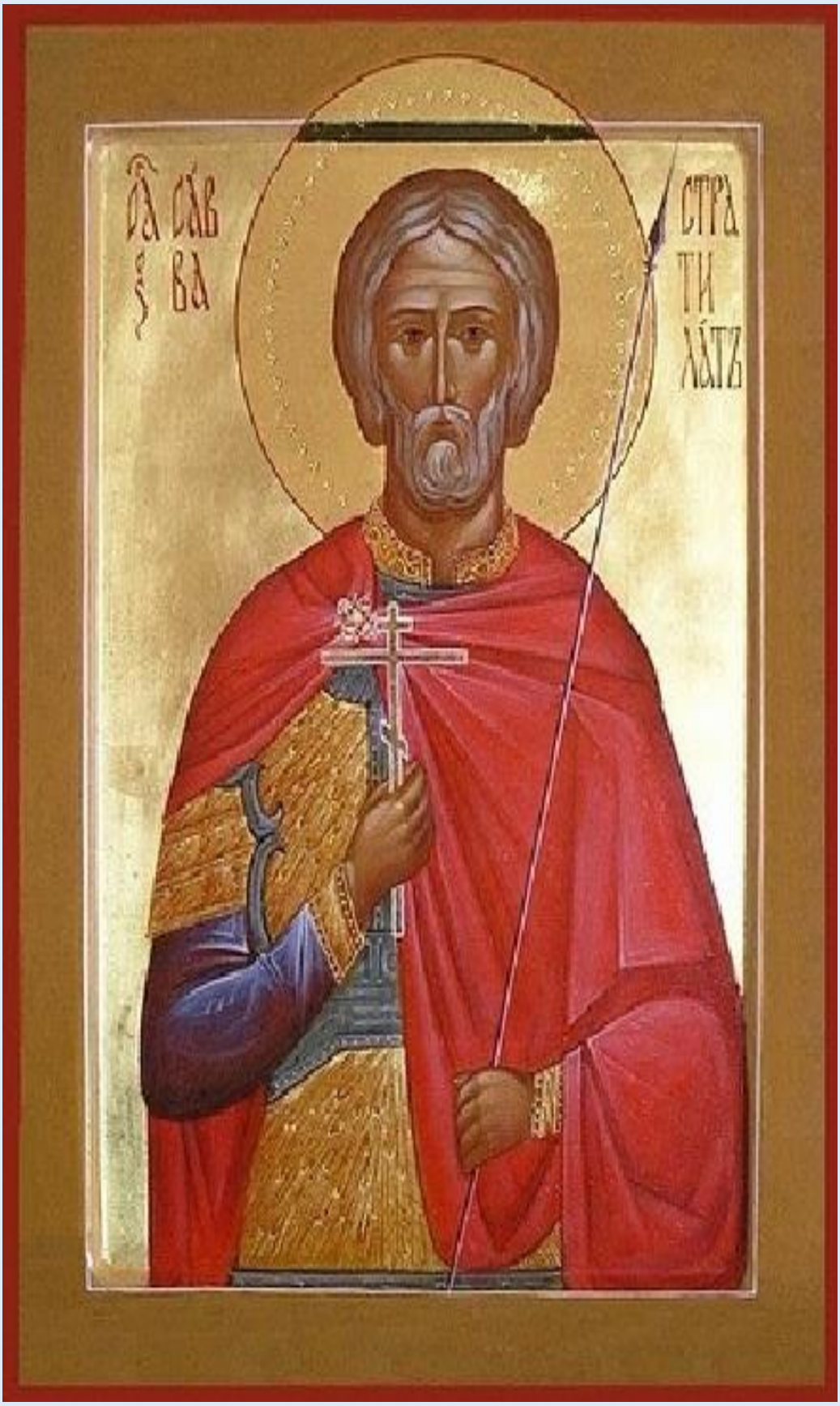
СТРА
ТИ
ЛАТ

Troparul Sfintei Cuvioase Elisabeta, făcătoarea de minuni

24 Aprilie - Glasul 8

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Preacuvioasă Maică Elisabeta, duhul tău.

Troparul Sfântului Mucenic Sava Stratilat

24 Aprilie - Glasul 5

Lepădând dregătoria şi cinstea cea pământească, înaintea chinuitorului, împăratului celui viclean ai mărturisit pe Hristos Dumnezeu şi pentru El multe patimi ai suferit, mărite. Pentru aceasta te-ai încununat cu cununa preafrumoasă a biruinţei, de la Împăratul Cel Ce peste toţi împărăţeşte, luminat împodobindu-te. Şi cu Oştile cele cereşti stând înaintea lui Hristos, Sfinte Mucenice Sava, roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

SF. CUV.
ELISABETA

СТЫЙ ВАВА СТРАТИЛАТЪ.